

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

NUORTEN IRROTTAUTUMINEN PIONEERITOIMINNASTA

Tutkimus 13–17-vuotiaista nuorista
Länsirannikon Pioneerit – SDPL ry:ssä

Kiira Lasarov

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)
12/2010

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Kiira Lasarov	Sivumäärä 41 ja 5 liitesivua
Työn nimi Nuorten irrottautuminen pioneeritoiminnasta. Tutkimus 13–17-vuotiaista nuorista Länsirannikon Pioneerit – SDPL ry:ssä	
Ohjaava opettaja Annikki Ahlqvist	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Länsirannikon Pioneerit – SDPL ry	
Tiivistelmä <p>Länsirannikon Pioneerit ry on valtakunnallisen lapsi- ja varhaisnuorisojärjestö Suomen Demokratian Pioneerit Liitto ry:n aluekeskus. Toiminta on suunnattu 6-16-vuotiaille. Opinnäytetyöni on laadullinen tutkimus nuorten irrottautumisen syistä pioneeritoiminnasta. Kyselytutkimuksen avulla olen selvittänyt syitä, mikä irrottaa murrosvaiheessa 13–17-vuotiaat nuoret Länsirannikon Pioneerit – SDPL ry:n toiminnasta. Murrosvaihe tuo suuret muutokset nuoren elämään, jossa harrastustoiminta voi jäädä pois tai muuttaa muotoaan. Järjestötoiminnan kannalta ikävaihe on haastava. Irtautumisen syiden lisäksi olen tehnyt johtopäätöksiä miten järjestö voi vastata irtautumisen haasteeseen.</p> <p>Kyselyyn osallistui neljä 16–23-vuotiasta nuorta, jotka ovat jääneet pioneeritoiminnasta pois vuosien 2004–2009 välisenä aikana. Heidän vastaustensa perusteella olen jakanut irrottautumisen syyt järjestön ulkopuolisiin tekijöihin ja järjestön sisäisiin tekijöihin. Lisäksi analysoin nuorten järjestökiinnittymistä, toimintaan kannustavia tekijöitä, osallisuuden onnistumista sekä kiinnittymistä vahvistavia osatekijöitä pioneeritoiminnassa.</p> <p>Merkittävää on tutkimuksessa korostunut toiminnan tarve vain nuorten omalle ikäryhmälle sekä samanhenkisen ystäväpiirin kanssa jaetut kokemukset. Tutkimuksen tulokset ovat hyödynnettävissä toiminta-alueen lisäksi pioneeritoiminnassa valtakunnallisesti. Lisäksi niitä voi soveltavasti hyödyntää kaikkeen nuorten harraste- ja järjestötoimintaan, joka pohjaa vapaaehtoistyöhön.</p>	
Asiasanat järjestöt, osallisuus, yhteisöllisyys, vapaaehtoistyö, sosiaalinen vuorovaikutus	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Kiira Lasarov	Number of Pages
Title Youth Dropping-out from Pioneer Activities. A study of young people between ages 13-17 in the westcoast regional unit of The Democratic Union of Finnish Pioneers (Länsirannikon Pioneerit - SDPL ry).	
Supervisor(s) Annikki Ahlqvist	
Subscriber and/or Mentor The westcoast regional unit of The Democratic Union of Finnish Pioneers	
Abstract <p>Länsirannikon Pioneerit - SDPL ry is the westcoast regional unit of the Democratic Union of Finnish Pioneers, an organisation for child and youth work. The activities are planned for 6-16-year-olds. The study is a qualitative study on the factors causing the youth to drop-out from activities. A questionnaire was used to find the causes for 13-17-year-olds dropping-out from the pioneer activities during this transitional period. During this age, the youth go through a transitional period, which brings various changes to their lives, which results in their hobbies changing or ending completely. From the point of view of organizational activity, this phase is challenging. In addition to finding the reasons for dropping-out, the study includes conclusions on what organizations can do to respond to the challenges.</p> <p>Four 16-23-year-olds took part in the study. They had dropped out from pioneer activities between the years 2004-2009. On the basis of their replies, the causes for leaving the organization were divided into factors within and outside the organization. In addition to this, the youths' attachment to the organization, encouraging factors, the success of participation and the factors strengthening the attachment were also analyzed.</p> <p>A significant finding in the study was the need for activities specifically for the youths' own age groups and the experiences shared between friends. The results of the study can be used nationally within the organization and in the activities it organizes. In addition to this, they can also be applied to all youth hobby and organizational activities based on volunteering.</p>	
Keywords organizations, participation, communality, volunteering, social interaction	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 TOIMINTAYMPÄRISTÖN KUVAUS	7
2.1 Kansalaistoiminnan määritelmä	7
2.2 Järjestötoiminnan tunnuslukuja	8
2.3 Poliittis-ideologisten järjestöjen suuntaus	9
2.4 Pioneeritoiminnan perusta	10
2.5 SDPL ry:n koulutusjärjestelmä	12
2.6 Yhdistyksen toiminta nuorille	12
3 TYÖSSÄ KÄYTETTÄVÄT KÄSITTEET	14
3.1 Nuoret järjestötoimijoina	14
3.2 Yhteisöllisyys pioneerijärjestössä	15
3.3 Osallisuuden kokeminen	17
3.4 Sosiaalinen vuorovaikutus	17
4 TUTKIMUSKYSYMYS	18
4.1 Kohderyhmän valinta	18
4.2 Menetelmän valintana strukturoitu kyselylomake	20
4.3 Tutkimuksen suorittaminen	21
4.4 Aineiston analyysi	23
5 TULOKSET	25
5.1 Toimintaan kannustavat tekijät	25
5.2 Toiminnasta irrottavat ulkoiset tekijät	26
5.3 Toiminnasta irrottavat sisäiset tekijät	27
5.3.1 Toiminnan puute nuorille	27
5.3.2 Samanhenkisten ystävien puute	28
5.4 Osallisuuden onnistuminen	29
5.5 Kiinnittymistä vahvistavat osatekijät pioneeritoiminnassa	30
6 JOHTOPÄÄTÖKSET	30
6.1 Miten yhdistys voi ehkäistä irtautumista?	31
6.2 Järjestön yhteisöllisyys rikkaus sekä haaste	32
6.3 Nuorille kohdennettu toiminta	33
6.4 Osallisuuden kehittäminen	35
7 POHDINTA	37
7.1 Miten resurssit saadaan riittämään?	37
7.2 Järjestön turvattu tulevaisuus	38
LÄHTEET	39
LIITTEET	42

1 JOHDANTO

Lapsesta nuoreksi kasvaminen tuo muutokset nuoren elämään sekä toimintaympäristöön. Tässä murrosvaiheessa mieluisakin harrastustoiminta voi jäädä elämästä pois. Järjestötoiminnan näkökulmasta 13–17-vuotiaiden ikävaihe on haastava. Toiminnasta irtautumisen haaste on suuri ja on vaikeaa tavoittaa näitä nuoria enää myöhemmin toimintaan mukaan.

Murrosvaihe näkyy nuoren elämässä monella tavalla. Alakoulusta yläkouluun siirtyminen on ensimmäinen muutos. Nivelvaiheessa ensimmäisen asteen opiskelusta siirrytään toisen asteen opintoihin, jolloin viimeistään ystäväpiirit hajoavat tai muuttuvat ja toimintaympäristö vaihtuu. Opinnot voivat johtaa toiselle paikkakunnalle ja näin myös harrasteet muuttuvat.

Vasta ilmestyneessä Nuorisoasiain neuvottelukunnan ja Nuorisotutkimusverkoston Aika vapaalla –julkaisussa on tutkittu 10–29 -vuotiaiden nuorten vapaa-ajanviettoa vuonna 2009. Julkaisussa tarkastellaan muun muassa, millaista nuorten osallistuminen seurojen ja järjestöjen toimintaan on sekä onko osallistumisessa tapahtunut muutosta suhteessa aiempiin vuosiin. Julkaisusta saatujen tulosten mukaan nuorten suuntautuminen painottuu yhä enenevässä määrin kohti yksilöllisiä ja vapaamuotoisia projekteja (Myllyniemi 2009, 34).

Opinnäytetyöni on laadullinen tutkimus nuorten irtautumisen syistä pioneeritoiminnasta. Työssäni ote on kehittämisessä ja kyselytutkimuksen kautta olen selvittänyt syitä mikä irrottaa 13–17-vuotiaan nuoren Länsirannikon Pioneerit – SDPL ry:n toiminnasta murrosvaiheessa. Työssäni tutkin ovatko syyt toiminnasta lähtöisiä vai ulkopuolisten tekijöiden aiheuttamia ja miten yhdistys voi vaikuttaa tähän irtautumisen haasteeseen. Kyselyyn osallistui neljä 16–23 –vuotiasta nuorta, jotka ovat viimeisen viiden vuoden aikana jääneet toiminnasta pois. Heidän vastaustensa perusteella olen tehnyt johtopäätöksiä alueen pioneeritoiminnan laadusta, sen kehittämismahdollisuuksista ja nuorten osallistumisesta.

Työni näkökulma on järjestön kehittäminen ja toiminnan turvaaminen jatkossakin. Samassa yhteydessä voidaan kuitenkin pohtia järjestön tuomaa sisältöä nuoren omaan elämään. Onko pioneeritoiminta kansalaistoimintaa vai harrastus muiden joukossa, ja minkälaista sisältöä kasvatusjärjestö elämään antaa?

Alueen valintaan vaikutti oma tietopohjani Länsirannikon Pioneerien toimijoista. Olen työskennellyt piirijärjestön toiminnanohjaajana vuodesta 2000, joten pidän itseäni asiantuntijana tutkimaan toiminnasta irrottautumisen syitä nuorten kohdalla. Oma näkemykseni irtautumisen syistä pohjasi näkemykseen, ettei nuorille järjestettävä ohjaajakoulutus ole tarpeeksi osallistavaa ja toimintaan kiinnittävää. Tämän näkemyksen tein arvioiden vuosittain koulutuksiin osallistuvien nuorten määrää ja ohjaaja-tehtävissä mukana olevien nuorten määrää, suhteutettuna kaikkiin toimintaan osallistuviin.

Ohjaajiksi koulututtavien nuorten määrä on pysynyt lähes samansuuruisena viimeisen viiden vuoden ajan. Toimintaan osallistutaan sykleittäin, kunkin ikäryhmän kiinnittymistä on vaikea etukäteen arvioida. Tähän sykleittäin tapahtuvaan osallistumiseen vaikuttaa oletettavasti kokemukset yhteisöllisyydestä sekä muut kiinnittymistä vahvistavat tekijät, kuten ystävät.

Kyselyn tuloksena irrottautumisen syiksi varmistui sekä toiminnan ulkopuolisia tekijöitä että yhdistyksen sisäisiä tekijöitä. Samanhenkisten ystävien löytäminen ja toiminnan suuntaaminen vain nuorten omalle ikäryhmälle nousi tuloksissa keskeisimmiksi esiin.

Vastaavanalaista tutkimusta nuorten irrottautumisen syistä pioneeritoiminnasta ei ole ennen tehty, joten toivon opinnäytetyöni tuovan uutta tietoa järjestölle. Uskon, että tulokset ja johtopäätökset tukevat sekä alueen että valtakunnan tason toimintaa.

2 TOIMINTAYMPÄRISTÖN KUVAUS

Kansalaistoimintaa ja järjestötoimintaa tutkittaessa on hyvä tarkentaa mitä käytetyillä termeillä tarkoitetaan. Yhdistykset, järjestöt, kolmas sektori ja kansalaisyhteiskunta nivoutuvat julkisessa keskustelussa usein kaikki samaan vapaaehtoistoimijoiden joukkoon.

2.1 Kansalaistoiminnan määritelmä

Harju (2003) määrittelee kansalaistoiminnan ihmisen aktiiviseksi toiminnaksi itsestä ulospäin, yhdessä toimimiseksi, yhteiseksi hyväksi. Kansalaistoiminnan tulee suuntautua itsestä pois päin, ja hyödyn pitää koitua muille kuin itselle tai lähipiirille. Yhdessä toimiminen määrittelee kansalaistoiminnan organisoiduksi toiminnaksi, jossa henkilö on mukana omalla työpanoksellaan. Organisointi ei kuitenkaan tarkoita, että taustalla on oltava rekisteröity yhdistys tai säätiö vaan yhteinen ponnistus tavoitteen saavuttamiseksi voi tapahtua myös vapaissa ryhmissä. Yhteisen hyvän rajaamisessa korostuu se, ettei kaikki kansalaistoiminta ja vapaaehtoistyö ole sama asia. Kaikki vapaaehtoistyö ei suuntaudu yhteiseksi hyväksi ja oleellista onkin itse toiminnan tarkoitus. (Harju 2003, 10–12.)

Kansalaistoimintaa voi siis tehdä organisoidusti joko järjestöissä, yhdistyksissä, säätiöissä tai vapaissa ryhmissä. Yhdistykset ovat paikallistason toimintaa, järjestöt laajoja, usein valtakunnallisia paikallisista yhdistyksistä muodostuvia organisaatioita. Tunnusomaista kaikille järjestöille on vapaaehtoisvoimin tehty työ. Tästä kansalaistoiminnan kentästä voidaan käyttää myös nimitystä kolmas sektori.

Kansalaisjärjestön määrittelyssä vivahde-eroja on useita. Siisiäisen (1996) mukaan yhdistys tai järjestö on määritelmällisesti ihmisten yhteenliittymä, joka toteuttaa tiettyä yhteistä tavoitetta, arvoa tai intressiä (Harju, 2003, 12). Harju tarkentaa kansalaisjärjestön olevan rekisteröity tai rekisteröimätön yhdistys, joka toimii tietyn, päätetyn tarkoituksen hyväksi paikallisesti, alueellisesti ja/tai valtakunnallisesti, jolla on hyväksy-

tyt säännöt tai ainakin toimintanormit ja jolla on toimintaorganisaatio ja sovittu taloudenhoito (mt, 12).

Heikkala (1998) on tiivistänyt erilaiset määritelmät kolmeen eri ydinkohtaan eli yhdistys- ja järjestötoiminnan peruselementtiin: yhdistys on a) ihmisten yhteenliittymä, joka on b) organisoitunut suhteellisen pysyväisluontoiseksi, ja joka on c) muodostettu tietyn tavoitteen toteuttamiseksi. (Heikkala 1998, 22.)

Tärkeää kansalaisjärjestöistä puhuttaessa on muistaa niiden tarkoitus toimia aina jonkin yhteiskunnallisen asian hyväksi, ja joiden päämäärä on yleishyödyllinen.

2.2 Järjestötoiminnan tunnuslukuja

Järjestötoiminta elää edelleen vahvana Suomessa, haasteidenkin keskellä. Vuonna 2007 Suomessa oli noin 127 000 rekisteröityä yhdistystä. Vuotta aiemmin luku oli 110 000, tarkoittaen 15 prosentin kasvua vuodessa. (Raninen, Raninen, Toni & Tornaeus 2008, 41.) Näiden yhdistysten lisäksi on syntynyt vielä lukuisia kansalaisryhmiä, joiden laskennassa on vaikea pysyä perässä.

Murrosta järjestökenttään tuo varsinkin aktiivisten järjestötoimijoiden ikääntyminen väestön keski-ikä nouseessa. Järjestötoiminnan ydinrungon muodostavat tällä hetkellä suuret ikäluokat ja 1950-luvulla syntyneet, joiden kyky kantaa keskeistä vastuuta vähenee iän lisääntyessä. Jatkuvuutta täytyy kuitenkin olla ja nuoria tarvitaan mukaan, ei vain osallistujiksi perustoimintaan, vaan myös kantamaan vastuu hallinnollisista tehtävistä. (Harju 2004, 12.)

Vapaaehtoistoimintaan perustuvan järjestötyön tulevaisuutta on vaikea arvioida. Joihdenkin arvioiden mukaan vapaaehtoistyö kokee hiipumisen merkkejä lähivuosina, vaikka tästä ei olekaan muuta tietoa kuin järjestötoimijoiden yleinen tuntuma (emt. 13). Jonkinlaista vahvistusta tähän suuntaan voi antaa nuorimpien järjestöosallistujien määrän putoaminen. 10–14-vuotiaiden keskuudessa toimintaan osallistumisen trendi on ollut laskeva vuoden 2001 jälkeen (Myllyniemi 2009, 38). Väestönkehitys

taas voi tuoda tullessaan aivan uuden toimijaverkoston. Vuonna 2025 yli 60 vuotta täyttäneen väestömäärän arvioidaan olevan melkein 1,4 miljoonaa eli yli neljännes koko väestön määrästä (Ikäinstituutti 2010). Työelämän päättyminen voidaankin nähdä mahdollisuutena järjestökentälle.

Kyselyt ja mittarit kertovat kuitenkin vain yhden totuuden. Niiden avulla ei saada vapaaehtoistoimijoiden omia näkemyksiä ja kokemuksia kovin syvällisesti esille - syitä mitkä motivoivat ja kiinnittävät toimintaan. Nylund ja Yeung (2005, 22) kaipaavatkin Suomeen enemmän laadullisin menetelmin tuotettua tutkimustietoa siitä, kuinka vapaaehtoisuus rakentuu osaksi ihmisen elämäntulkua.

2.3 Poliittis-ideologisten järjestöjen suuntaus

Myllerrystä järjestökentän toimintaan tuo poliittis-ideologisten yhdistysten aseman muuttuminen. Samanaikaisesti kun harrastepiirit sekä sosiaali- ja terveysalan yhdistykset kasvattavat jäsenmääriään, on laskeva suuntaus nähtävissä poliittisissa yhdistyksissä (Ilmonen 2006, 128). Ilmonen päättelee kehityssuunnan johtuvan osittain politiikan kaventuneesta toimintatilasta, johon ovat vaikuttaneet Suomen jäsenyys EU:ssa sekä eduskunnassa tehottomaksi käynyt oppositiopolitiikka. Vallassa oleva hallituskoalitio voi käytännössä jatkaa koko vaalikauden ajaen omaa politiikkaansa ilman pelkoa päätösten kumoamisesta. (mt. 128.) Tällaisessa tilanteessa poliittista toimintaa on vaikea nähdä ratkaisevien muutosten tekijöinä ja tämä mielikuva heijastuu myös poliittisiin järjestöihin.

Harrastepiirien lisääntyneen jäsenmäärän Ilmonen selittää korostuneella vapaa-ajan merkityksellä (mt. 128–129). Vapaa-aika halutaan suunnata perhe-elämään, harrastuksiin, itsensä kehittämiseen ja ystäviin. Kun työ oli aikaisemmin perhe-elämän ohella suomalaisten ajatusmaailman keskipisteessä, se on nyt selvästi menettänyt jalansijaansa (Ilmonen 2006, 128–129).

2.4 Pioneeritoiminnan perusta

Suomen Demokratian Pioneerien Liitto ry:n toiminnan vahvuutena on jäsenistön sitouttaminen toimintaan aina lapsesta eläkeläiseen saakka. Pioneerien tunnuksen, punaisen liinan kolme kulmaa, symbolinen merkitys kuvastaa lasten, nuorten ja aikuisten tasavertaista suhdetta osallistua.

65-vuotiaan SDPL ry:n historia kulkee vahvasti yhdessä Suomen Kommunistisen Puolueen (SKP) ja Suomen Kansan Demokraattisen Liiton (SKDL) kanssa. SKDL:n hajoamisen myötä rakentui uusi puolue Vasemmistoliitto vuonna 1990 ja tässä yhteydessä myös Suomen Demokratian Pioneerien Liitto ry. vahvisti omaa itsenäistä rooliaan. (Ålander 1995.) Nykyisin SDPL ry. on vasemmistolainen puolueesta riippumaton lapsi- ja nuorisjärjestö.

Suomen Demokratian Pioneerien Liitto – SDPL ry. on reagoinut muuttuvaan toimintaympäristöön. Kehittämistyötä on tehty toiminnan uudistamiseksi ja turvaamiseksi. Vuonna 2009 järjestetyssä 22. liittokokouksessa hyväksyttiin strategia vuosille 2010–2018. Keskeisimmät painopisteet rakentuvat näkyvyyden, vaikuttavuuden, uudistuskyvyn ja järjestön vahvistamisen ympärille. Vuonna 1945 perustetun järjestön toiminta-ajatus päivitettiin strategiaan seuraavasti:

”Suomen Demokratian Pioneerien Liitto – SDPL ry. on lasten, nuorten ja aikuisten kasvatusjärjestö, jonka toimintaa ohjaavat vasemmistolaiset arvot” (SDPL ry:n Strategia 2010–2018, 15).

Strategiassa korostuu vahvasti lapsen kuuleminen ja hänen asiallaan toimiminen. Vasemmistolainen ideologia näkyy arvoissa, jotka strategiassa on jaettu neljään kasvatukselliseen osa-alueeseen.

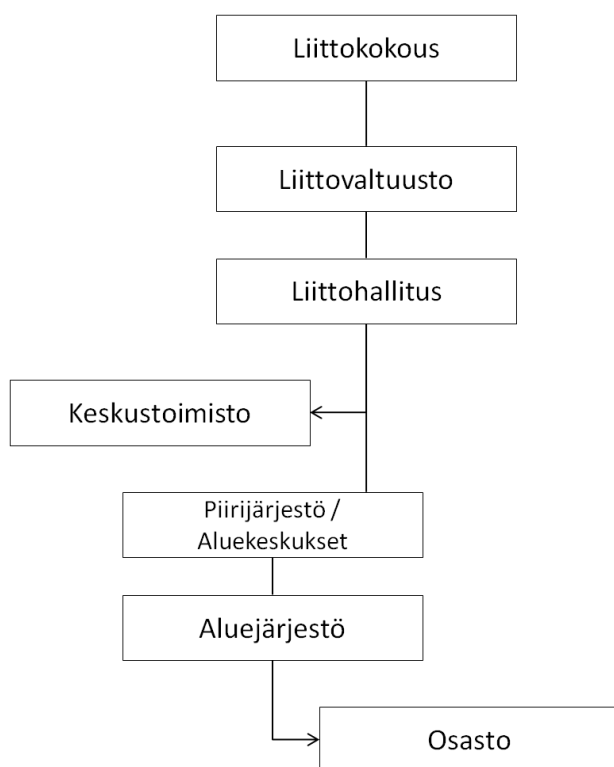
1. Demokratiakasvatuksessa korostuu rauhan, tasa-arvon ja inhimillisyyden puolustaminen, osallisuuden kokemukset sekä yhteisöllisyyden vahvistaminen.
2. Kansainvälisen kasvatuksen tavoitteena on ihmisten välinen henkinen ja taloudellinen tasa-arvo ihonväriin, kansallisuuteen, asuinpaikkaan, sukupuoleen tai ikään katsomatta.

3. Ympäristökasvatuksessa otetaan huomioon kestävän kehityksen tuomat haasteet sekä niiden toteuttaminen toiminnassa.

4. Mediakasvatukseen kuuluu oleellisesti vaikuttaminen asioihin omassa lähiympäristössä ja yhteiskunnassa laajemminkin eri keinoja hyödyntäen (SDPL Strategia 2010–2018, 15–16).

Liiton toiminta jakaantuu viiteen aluekeskukseen: Etelä-Suomi, Häme, Länsirannikko, Järvi-Suomi ja Pohjois-Suomi. Länsirannikon toimialue kattaa Pohjanmaan, Satakunnan ja Varsinais-Suomen. Haasteena alueilla on pienet työntekijäresurssit sekä suuret toimialueet. Tästä syystä vapaaehtoisten tekemä työ on ensiarvoisen tärkeää. Länsirannikon alueella työskentelee vakituisena kaksi toiminnanohjaajaa.

Liiton tasolta alueiden toimintaa linjaa strategian lisäksi liiton toimintaohjelma, joka tehdään kolmivuotiskaudelle. Konkreettinen toiminta kirjataan aluekeskusten omaan toimintasuunnitelmaan, jossa huomioidaan myös paikallisosastojen tapahtumat.

Kuvio 1: SDPL ry:n organisaatiokaavio

2.5 SDPL ry:n koulutusjärjestelmä

Haastattelukysymyksissäni koulutusjärjestelmä oli osana järjestötoimintaa käsitteleviä kysymyksiä. Valtakunnallinen opintojärjestelmä muodostuu erilaisista osa-alueista; lasten pioneeriopiskelusta, Nuoren ohjaajan Punoskurssista, ohjaajien Liinakurssista sekä syventävästä Punoskurssista. Nuoren ohjaajan Punoskurssilla käsitellään järjestön periaatteet, hyvän ohjaajan tunnusmerkit ja toimintatapahtuman suunnittelu. Sisällön tukena on opetusmonisteiden ja diapohjien lisäksi kuva-arvoituksia, muistipelejä ja lappuleikkiä, joiden avulla koulutukseen on helpompi osallistua. Ohjaajien Liinakurssilla tutustutaan tarkemmin järjestön historiaan ja arvoihin, tunnuksiin, erilaisiin kasvatustapoihin sekä lasten kehityspiirteisiin. Kokonaisuus on jo huomattavasti edellistä laajempi. Syventävä Punoskurssi on aikuisille toimijoille, joita kiinnostaa tarkemmin järjestön ideologia, ja jotka toimivat osastonsa johtotehtävissä tai toimintatapahtumien vetäjinä.

SDPL ry:n koulutusaineisto uusittiin vuonna 2005, päivitettiin vuonna 2010 ja on tällä hetkellä käytössä valtakunnallisesti kaikissa viidessä aluekeskuksessa. Pioneeriliitossa varsinainen toiminta on suunnattu 6 – 16-vuotiaille mutta ohjaajakoulutukset voi aloittaa oman halukkuuden mukaan jo yläkouluiässä. 13 -vuotiaana voi osallistua nuorten apuohjaajakoulutukseen ja 15 -vuotiaasta eteenpäin ohjaajakoulutukseen. Länsirannikon alueella, johon tutkimukseni perustuu, ohjaajakursseja toteutetaan 1-2 vuodessa. Kouluttajina toimivat liiton kouluttajakurssin suorittaneet, jossa käydään kaikkien ikäryhmien aineistot läpi sekä eri menetelmiä kouluttamisen tueksi. Liitto toteuttaa kouluttajakurssit yhdessä Kansan Sivistystyön Liiton kanssa.

2.6 Yhdistyksen toiminta nuorille

Varsinaiseen kerho- ja leiritöihin osallistui vuoden 2008 aikana Länsirannikon Pioneerien piirijärjestössä 645 lasta ja nuorta, joiden ikäjakama oli 6-16 vuotta (alueen toimintakertomus 2008). Tästä määrästä nuorille suunnattuun apuohjaaja- ja ohjaajakoulutukseen osallistui 19 nuorta saman vuoden aikana. Vuoden 2008 kurseille osallistuneista tänä päivänä toiminnassa on vielä noin puolet. Vuosittain kurseille

osallistuvien määrä on 15–20 nuorta, joista vaihtelevasti noin 60 % on toiminnassa mukana vielä kahden vuoden jälkeen koulutuksista.

Oma näkemykseni irtautumisen syille lähti oletuksesta, että yhdistyksen organisoi-
man apuohjaaja- ja ohjaajakoulutuksen avulla ei saada nuoria kiinnittymään riittävästi. Vaikka suuri osa osallistuukin koulutuksiin, kaikki kouluttautuneet eivät kiinnity enää ohjaajan rooliin vaan toiminta päättyy tässä vaiheessa.

Paikallistasolla vain nuorille kohdistettu toiminta riippuu pitkälti resursseista ja toimijoiden aktiivisuudesta. Etelä-Suomen aluekeskuksessa nuorten omaan toimintaan on panostettu vahvasti; 14-17-vuotiaille on omia leirejä ja musiikkiprojekteja on toteutettu usean vuoden ajan (Ranta, 2010).

Keskusjärjestö toteuttaa vuosittain yhden vain nuorille suunnatun tapahtuman, Pinskunuorten päivät, jossa osallistujien ikä rajattiin 13–15 vuoteen. (SDPL ry. toimintasuunnitelma 2010).

Länsirannikon alueella ainoastaan nuorille suunnattuja tapahtumia järjestetään resurssien mukaan, mutta vakituista tämän tyyppistä toimintaa ei aluekeskuksella tai osastoilla ole. Vasemmistonuoret ry. oli vahva toimija Länsirannikon alueella vielä 90-luvun lopulla, ja molempien järjestöjen paikallisyhdistyksillä oli aktiivista yhteistoimintaa (Kankaanpää, 1997). Nuorille suunnatut tapahtumat kuten leirit ja kurssit toteutuvat pitkälti Vasemmistunuorten organisoimana, ja näin toimintaan kiinnittyneillä nuorilla oli mahdollisuus jatkaa samanhenkisessä ympäristössä. 2000-luvun taitteessa yhteistoiminta väheni järjestöjen hakiessa uudenlaisia toimintamuotoja. Vasemmistonuorten toiminta muuttui poliittisemmäksi ja samanaikaisesti Pioneerien toiminnassa poliittisuus väheni. Nyt kuluneen vuoden aikana yhteisiä toimintamuotoja on taas kehitetty Turun seudulla uusien toimijoiden myötä (aluekeskuksen toimintasuunnitelma 2011).

3 TYÖSSÄ KÄYTETTÄVÄT KÄSITTEET

Kolmannen sektorin toiminnasta kertovaa kirjallisuutta on runsaasti, mutta se painottuu vahvasti sosiaali- ja terveyssektorille. Nuorisojärjestöistä, ja varsinkin poliittisista varhaisnuorisojärjestöistä kertovaa kirjallisuutta ja tutkimustietoa ei ole saatavilla kovinkaan monipuolisesti. Tämän tutkimuksen tueksi olen käyttänyt Opetusministeriön Nuorisotutkimusseuran Nuorten vapaa-aikatutkimusta 2009 sekä muuta Nuorisoasian neuvottelukunnan julkaisemaa materiaalia. Lisäksi kansalaisjärjestömaailman kuvaamiseen olen käyttänyt varsinkin Aaro Harjun kirjallisuutta, jonka näkemykset poliittisista arvopohjaisista järjestöistä soveltuvat hyvin pioneerien maailmaan.

3.1 Nuoret järjestötoimijoina

Järjestöt ovat huolissaan nuorten saamisesta mukaan toimintaan ja siihen kiinnittymisestä. Nuorten kansalaisaktiivisuuden painopisteen siirtyminen kohti yksilöllisempiä ja pieniä projekteja ja muuta organisoimatonta toimintaa voikin pitää haasteena perinteisemmälle järjestötoiminnalle (Myllyniemi 2009, 34). Tätä käsitystä vahvistaa Nuorten vapaa-aikatutkimuksen tulos, jonka mukaan lähes puolet nuorista kokee vapaa-ajan toimintaan osallistumisen mukavana, jos ei tarvitse liittyä jäseneksi mihinkään (mt, 34).

Tutkimuksen mukaan 10–29 –vuotiaista nuorista 45 % on mukana järjestötoiminnassa. Vauhdikkainta osallistujien väheneminen on alle 15-vuotiaiden ikäryhmässä. Samoin erityisesti alle 15-vuotiaat kokevat järjestötoiminnan jopa vanhan-aikaisena ja epäkiinnostavana toimintana. On olennaista miettiä, kohtaako kysyntä ja tarjonta tässä ikäryhmässä vai onko kyseessä väliinpuotoajaryhmä. (mt, 38.)

Oleellista on myös pohtia mitä järjestö nuorelle antaa, ainoastaan tätä kautta toimintaa voidaan muokata onnistuneeseen suuntaan. Kansalaisjärjestöt ovat oman toiminnallisen sisältönsä lisäksi myös kansalaisena kasvamisen areenoita. Ne antavat jäsenilleen mahdollisuuden harjaantua päätöksenteossa ja oppia tuntemaan päätök-

senteko-organisaatiota. Organisaatioiden löyhäkin tuntemus tuo arvokasta oppia nuorelle myöhempää elämää varten, esimerkiksi opiskelijajärjestöjen toiminnassa. Yhteisöllisyyttä ja solidaarisuutta vahvistava yhteisö on nykypäivänä arvokas toimintaympäristö. Sen ei kuitenkaan tarvitse olla muisto 1970-luvun kultaisesta järjestöbyrokratian ajasta, vaan nuoret konkreettisella toiminnalla yhteen tuova, vapaamuotoinenkin ryhmittymä. Virtasen mukaan (2001) jokainen sukupolvi keksii maailman uudestaan, mutta kiinnittyy kyllä nopeasti edellisten polvien perinteisiin (Harju, 2003, 30). Mielestäni kansalaisjärjestöt ovat nuorille loistava areena uusien maailmojen keksimiseen.

Poliittisten nuoriso- tai varhaisnuorisojärjestöjen osuus on kymmenen vuoden aikana vaihdellut 1-2 prosentin väliä (Myllyniemi 2009, 39). On siis tehtävä työtä, jolla toiminta saataisiin niin houkuttelevaksi ja kiinnostavaksi, että suurempi määrä nuoria rohkenee lähteä mukaan.

Nykyajan nuoret haluavat olla mukana toiminnassa, jolla on vetävä imago ja jonka toiminta näkyy ja kuuluu - - Kuka nuori haluaa olla mukana toiminnassa, josta kukaan ei tiedä mitään tai joka ei näy eikä ole vetovoimaista? (Harju, 2009)

Poliittisten kansalaisjärjestöjen tulisikin vielä rohkeammin tuoda esille omia vahvuuksiaan toimiessaan nuorten parissa. Mikä tahansa yhdistys tai kunnan oma nuoriso toimi voi toteuttaa sählykerhoja ja peli-iltoja, mutta poliittisten toimijoiden monimuotoisuutta on vaikea korvata.

3.2 Yhteisöllisyys pioneerijärjestössä

Yhteisöllisyys on yksi viime vuosien keskustelluimmista termeistä, näkökulmana varsinkin sen väheneminen. Asiasta ollaan järjestökentällä aiheestakin huolissaan mutta tarve siihen tuskin on kadonnut, yhteisöllisyyden muodot vain ovat muutoksessa. Järjestöjen tuleekin miettiä omia toimintatapojaan, tukevatko arvot kiinnittymistä ja toimijoiden motivaatiota.

Myönteisten mielikuvien edistäjänä sana (yhteisöllisyys) on vertaansa vailla. Se tuo mieleen kadotetun onnen ajan. On luonnollista että ihmiset haluavat kuulua johonkin, sillä irrallisuus on epämukavaa (Hilpelä, 2010).

Laura Paunonen on opinnäytetyössään tutkinut nuorisotyöntekijöiden motivaatiope- rustaa. Hänen mukaansa yhteisöllisyys on ”keskeinen inhimillinen tarve, jonka laimin- lyönti johtaa vieraantuneisuuden lisääntymiseen ja motivaation laskuun”. (Paunonen 2010, 30.) Samoin kuin ihmisten työssä viihtymisen keskeinen merkitys on yhteisölli- syyden tunteen kokeminen, toistuu sama tarve myös järjestöissä. Hyvä yhteisö moti- voi eteenpäin ja antaa iloa tehdylle työlle sekä saavutuksille. (mt. 29.)

Yhteisöllisyys on käsitteenä niin laaja, että tässä yhteydessä pyrin tiivistämään sen ainoastaan pioneeritoiminnan yhteyteen. Määrittelen yhteisöllisyyden vahvaksi tun- teeksi kuulumisesta johonkin. Yhteisöllisyys syntyy kaikesta siitä miten asioita teh- dään, miten jäsenet huomioivat toisensa ja kuuntelevat toisiaan.

Pioneeritoiminnassa yhteisöllisyys on toiminnan perusta, johon kiteytyy erilaisuuden hyväksyminen, toisten mielipiteiden kuunteleminen ja yhdessä toimiminen. Erilaisuu- den hyväksymisessä ei tarvitse tinkiä omasta arvomaailmastaan, mutta siinä voi op- pia ymmärtämään ja kohtaamaan uudenlaisia arvoja. Yhdessä toimimisen näkökul- masta lapsi- ja nuorisotyötä tehdään talkoovoimin ja pienin työntekijäresurssein. Ti- lanne ei tässä suhteessa poikkea juurikaan muista suomalaisista lapsijärjestöistä.

Yhteisöllisyyttä viljellään tiuhaan kaiken harrastetoiminnan ympärillä, vaikka kaikissa tapauksissa kyse ei olisikaan tunteeseen perustuvasta yhteisöllisyydestä, vaan en- nemminkin toiminnan rakenteeseen tai luonteeseen liittyvästä asiasta (Heinonen 2008, 14).

Yhteisöllisyyttä yritetään elvyttää eri keinoin ja siten lisätä ihmisten toisistaan välittä- mistä sekä toimimista yli sukupolvirajojen. Lapset huomioivaa yhteisöllisyyttä koros- tava ääni on kuitenkin vaikea saada kuuluville. (Paunonen 2010, 29).

3.3 Osallisuuden kokeminen

Harrastukset, järjestötoiminta, poliittinen toiminta ovat kaikki vaikuttamista ja osallistumista. Osallistuminen tuo kokemuksen, mukanaolon ja kuulumisen tunnetta (Harju 2005, 69). Toimintaan kiinnittymisessä vaikuttavat toimijan henkilökohtaiset kokemukset osallisuudesta. Onnistuessaan kokemus osallisuudesta tuottaa halua vaikuttaa ympäristöön ja olla osana yhteisöä (Kiilakoski 2007, 11). Tulee muistaa, että osallisuus ei kuitenkaan ole jotain irrallista, jota yhteisö toimintasuunnitelmassaan päättää toteuttaa vaan siihen tarvitaan sekä yhteisö että yksilö. Yksilön on koettava itsensä arvokkaaksi ja yhteisön taas on oltava osallisuutta tukeva. (mt. 12.) Vastakohta osallisuudelle on välinpitämättömyys, tunne että mitään ei kannata tehdä, koska yksilöllä on olemattomat vaikutusmahdollisuudet ja isot päätökset tehdään jossain muualla (mt, 11).

Kunnat huomioivat nuorten osallisuuden Nuorisolain 8. pykälän kohdassa, jossa määritellään nuorille oikeus osallistua oman alueensa nuorisotyötä ja –politiikkaa koskevaan päätöksentekoon. Lisäksi nuoria on kuultava heitä koskevissa asioissa (Nuorisolaki). Nuorten osallistuminen tarvitsee lainsäädännön lisäksi myös muita rakenteita. Nuorisovaltuustot ja muut päätöksentekuelimet ovat kuntien keino nuorten äänen kuulemiselle. Osallisuushankkeet ja internetin keskustelufoorumit asettuvat perinteisen nuorisotyön jatkoksi. Aidosti osallinen tilanne mahdollistaa yksilölle tilan, jossa hänen on mahdollista tulla tunnetuksi omana itsenään ja arvokkaana osana yhteisöään (Kiilakoski 2007, 13).

3.4 Sosiaalinen vuorovaikutus

Nuori kohtaa arjen osallisuutta huomattavan helposti. Ystäväpiiri, harrastukset, sosiaalinen media ja koulumaailma luovat monia tilanteita mielipiteiden esiintuomiselle sekä vaikuttamiselle. Samoissa yhteyksissä opitaan myös sosiaalisia vuorovaikutustaitoja.

Varhaisen vuorovaikutuksen merkitys korostuu kodeissa mutta koulunalkamisen jälkeen on suuri merkitys myös aikuisilla, joiden parissa lapsi toimii kodin ulkopuolella.

Ihmen mukaan (2009) vuorovaikutustaitoihin voidaan laskea ystävyyssuhteiden solmiminen, kiittäminen, toisten kuunteleminen ja asettuminen toisten asemaan. Vuorovaikutustilanteessa kohdataan toinen ihminen (Ihme 2009, 139–144).

Vuorovaikutustaitoja tarvitaan myös aikuisilta, nuorten parissa toimivilta vapaaehtoisilta. Tarvitaan kykyä kuunnella, taitoa keskustella ja perustella näkemyksensä. Hallinnollisissa tehtävissä toimivat tarvitsevat lisäksi taitoa käyttää puheenvuoroja ja pitää puheita. Vuorovaikutustaidot ovatkin ajattomia kompetensseja järjestötoiminnassa. (Harju 2004, 73).

4 TUTKIMUSKYSYMYS

Opinnäytetyöni tarkka aihe vaihtui monesti prosessin aikana. Alun perin tarkoitukseni oli tutkia nuorten kiinnittymisen syitä toimintaan, mutta totesin tämän tyypisestä tutkimuksesta olevan hyvin vähän hyötyä pioneeritoiminnan kehittämisen kannalta. Mikä toimii nyt jo hyvin tuskin kaipaa enää parannettavaa. Sen sijaan irrottautumisen syyt jäävät usein järjestön toimijoille epäselviksi. Osa nuorista jää pois ja toimijat jäävät pohtimaan oliko syy itse toiminnan laadussa vai mahdollisesti ulkoisissa tekijöissä. Näihin kysymyksiin halusin löytää vastauksia jo oman työni tuoman järjestökokemuksen takia.

4.1 Kohderyhmän valinta

Tutkimuksen ikäryhmän rajaus 13–17-vuotiaisiin liittyy nuoren elämän nivelvaiheeseen sekä järjestön toimintaan. Yläkouluun siirrytään 13 vuoden iässä, jolloin nuoren elämään tulee monia muutoksia jotka voivat tukea vanhojen harrastusten poisjäämistä. 18 – vuotiaana tulee vastaan työelämään siirtyminen, jolloin murrosvaihe on jo ylitetty.

Toinen ikäryhmään vaikuttava rajausta tulee järjestön sisältä. 13 – vuotiaasta ylöspäin pioneeritoiminnassa on mahdollisuus aloittaa apuohjaajakoulutus ja 16- vuotiaana ohjaajakoulutus. Ohjaajakoulutuksiin ei ole pakollista osallistua, vaan toiminnassa voi jatkaa mukana leiriläisenä tai kerholaisena vielä 15- tai 16-vuotiaanakin. Koska SDPL ry. on lapsi- ja varhaisnuorisojärjestö, toiminta keskittyy kuitenkin vahvasti lapsille suunnattuun tekemiseen. Nuori, joka ei osallistu koulutuksiin eikä verkostoidu näin oman ikäistensä kanssa, voi tässä vaiheessa tipahtaa toiminnasta pois yksinkertaisesti siitä syystä, että toiminta ei enää tarjoa hänelle mitään. Tai toimintaan osallistuminen kuitenkin muuttuu vahvasti ystävien siirryttyä ohjaajatehtäviin.

Tarkoitukseni oli haastatteluiden avulla saada vastauksia tutkimuskysymykseeni, mutta haasteeksi muodostui toiminnasta pois jääneiden nuorten löytäminen. Olin suunnitellut haastattelevani 4-6 nuorta, jotka ovat muutamia vuosia sitten jääneet toiminnasta pois. Nuorten etsimiseen käytin sekä omia verkostojani työntekijänä sekä sosiaalisen median keinoista Facebookia. Facebook on Internetissä toimiva yhteisöpalvelu, joka tarjoaa käyttäjille mahdollisuuden oman profiilin luomiseen sekä yhteydenpitoon ystäviensä kanssa. Lähestyin yhtätoista toiminnasta pois jäänyttä nuorta sähköpostilla, perheenjäsenen kautta, puhelinsoitolla sekä Facebookilla. Lisäksi pyysin Raision, Turun ja Porin osastojen puheenjohtajilta vinkkejä nuorista, joita mahdollisesti voisin haastatella. Näin löysin viisi nuorta, jotka lupautuivat tutkimukseen mukaan.

Tutkimukseen osallistuvien ikähaarukka vaati myös harkintaa. Mietin onko 23-vuotiaalla vastaajalla kulunut jo liian kauan aikaa siitä, kun hän jäi pois toiminnasta ja ovatko syyt jo unohtuneet. Vai onko hän päinvastoin nyt tarpeeksi kypsä reflektoidakseen irtautumisensa syitä. Totesin että vastaajien nykyisellä iällä ei lopulta ole tutkimuksen kannalta suurta merkitystä. Tärkeämpää on, koska he ovat toiminnasta lähteneet. Haastateltavia etsiessä rajasin toiminnasta pois jäämisen vuoteen 2005, jolloin käytännöt olivat suhteellisen samankaltaisia kuin tänä päivänä.

4.2 Menetelmän valintana strukturoitu kyselylomake

Menetelmän valinnassa korostuu tutkimuskysymys tai kehittämisen kohde. Laadullinen tutkimus sisältää ennalta hankittua tietoa, joka koostuu jo aiemmin aiheesta tehdyistä tutkimuksista, kohderyhmän tarpeista sekä omista havainnoista (Hirsjärvi, Sajavaara, Remes 2004). Myös aiheen valinta vaatii harkintaa koska pääsääntöisesti voidaan olettaa että hyvästä aiheesta saadaan hyvä tutkimus (emt).

Eskola ja Vastamäki (Aaltola, Valli 2001, 24) pohtivat tutkimukseen osallistuvien motiiveja ja listaavat syiksi muutamia tekijöitä. Ensinnäkin haastateltaville tarjoutuu mahdollisuus tuoda esiin mielipiteensä, omalle äänelle saadaan kanava tai foorumi. Tämä ääni on saattanut toiminnassa jäädä kuulumatta ja haastattelu antaa omille tuntemuksille tilan. Toiseksi halutaan ehkä kertoa omista kokemuksista, joko korostaen omien ajatusten ja tietojen tärkeyttä tai sitten vertaistuen näkökulmasta halutaan jakaa omia kokemuksia, joista voi olla samassa tilanteessa oleville hyötyä. Uskon, että nämä molemmat tekijät toimivat motivoijina omien nuorten haastateltavien kohdalla. Kyselyyn osallistuneet olivat positiivisesti yllättyneitä yhteydenotostani ja muutamien vastauksista kävikin ilmi, että oman pois jäämisen syitä ei ollut aikanaan tullut selitettyä tarkemmin.

Haastattelun sijaan päädyin lopulta keräämään aineiston strukturoidulla kyselylomakkeella sähköpostin kautta. Esitin nuorille vaihtoehdoksi joko kasvotusten tapaaamista tai sähköpostia, joista he valitsivat jälkimmäisen. Olin tässä vaiheessa jo päätenyt lomakehaastatteluun, jossa kysymysten muotoilu ja järjestys ovat kaikille samat, joten tämän menetelmän vaihtaminen kyselylomakkeeseen ei muuttanut paljon tilannetta. Uskon että itsenäinen kyselyyn vastaaminen toi jopa enemmän tietoa kuin mitä henkilökohtainen tapaaminen olisi tuonut. Haastattelu olisi saattanut heikentää tuloksia, koska nyt en vahingossakaan päässyt vaikuttamaan läsnäolollani vastauksiin ja kysymykset tuli varmasti esitettyä kaikille samalla tavalla. Lisäksi kyselylomakkeen täyttämiseen sai käyttää nyt tarpeeksi aikaa. Muutaman tunnin haastattelu ei ehkä olisi ollut niin hedelmällinen tuloksiltaan.

Menetelmänä kyselylomakkeessa on riskinsä, koska kysymyksiä laatiessa jokaiselle näkemykselle tulisi olla vaihtoehto. Kysymysten tuli myös olla yksiselitteisiä jotka vas-

taaja ja tutkija voivat molemmat tulkita samoin. Valli (2001, 100) kehottaa pitämään lomakkeen maksimissaan viisisivuisena ja kiinnittämään huomiota sen ulko-asuun, selkeyteen, kysymysten loogiseen etenemiseen ja vastausohjeiden tarpeellisuuteen. Lisäksi kysymykset suositellaan kohdistamaan vastaajalle henkilökohtaisesti.

4.3 Tutkimuksen suorittaminen

Lomaketta laatiessani oli haasteellista välttää johdattelevia kysymyksiä. Oma näkemyseni mahdollisista irrottautumisen syistä ei saanut välittyä kysymyksistä. Yleensä lomakehaastattelussa aineistokeruun yhteyteen ei voida liittää täydentävää havainnointia kuten haastattelujen yhteydessä. Koska oma otantani oli niin pieni, sovimme kyselyyn osallistuvien kesken, että voin ottaa heihin vielä myöhemmin yhteyttä, jos tarkennettavaa tulee. Pysin kuitenkin tekemään lomakkeen mahdollisimman selkeäksi, laadin tarkat vastausohjeet ja lisäksi tarkastutin lomakkeen järjestön ulkopuolisella henkilöllä.

Lomakkeen pituudeksi muodostui kuusi sivua, Arial 12 fontilla. Varsinaisia kyselysivuja oli neljä, kaksi ensimmäistä sivua käsitteli opinnäytetyöni tarkoitusta, ohjeita vastaajalle sekä kyselyyn osallistuvan taustatietojen kartoitusta.

Rakensin lomakkeen valmiiden ”KYLLÄ, EI” -vastausvaihtoehtojen sekä avointen kysymysten kautta. ”KYLLÄ ja EI” vastausten alle tein tarkentavia lisäkysymyksiä. Lisäksi monen kysymyksen yhteyteen annoin vaihtoehdoin ”muu, mikä?”

Avoimia kysymyksiä käytin lähinnä vain tarkentamaan jotain konkreettista aihetta. En uskaltanut luottaa vain niihin koska helposti avoimiin kysymyksiin jätetään vastamatta tai sitten vastaukset ovat niin epätarkkoja että analyysiä ei voi niiden pohjalta tehdä (Aaltola, Valli 2001, 110–111). Lisäksi halusin välttää ”en tiedä”, ”en osaa sanoa” – vastauksia, joita varsinkin nuorempien vastaajien kohdalla olisi helposti voinut tulla.

Lomakkeen alussa kerroin opinnäytetyöni tavoitteet sekä tutkimuksen kohderyhmän. Taustatiedot osiossa keräsin kyselyn kannalta tärkeimmät tiedot vastaajista:

1. Nimi
2. Ikä
3. Osasto / kaupunki, jonka toiminnassa olet ollut mukana?
4. Kuka tai mikä sai sinut osallistumaan ensi kertaa toimintaan mukaan?
5. Mihin toimintaan tulit? (kerho, leiri tai vastaava)
6. Minkä ikäisenä tulit mukaan pioneeritoimintaan?
7. Minkä ikäisenä jäit pois pioneeritoiminnasta

Itse kyselylomakkeen jaoin viiteen eri aihepiiriin: opiskelu, harrastukset, perhe, ystäväpiiri, järjestö. Jokaisen aihepiirin alle tein 3-5 erilaista väittämää/kysymystä joiden alle tein tarkentavat lisäkysymykset. Yhteensä väittämiä ja kysymyksiä muodostui 27.

Esimerkki lomakkeen kysymyksistä ”Ystäväpiiri”:

Väittämä: Minulla oli ystäviä pioneeritoiminnassa (KYLLÄ / EI)

KYLLÄ - valitse alla olevista sinua koskevat vaihtoehdot:

- näin näitä ystäviä vain pioneeritoiminnassa
- näin näitä ystäviä myös pioneeritoiminnan ulkopuolella
- sain toiminnassa uusia ystäviä
- pidän edelleen yhteyttä näihin ystäviin
- en pidä enää yhteyttä näihin ystäviin

EI – valitse alla olevista sinua koskevat vaihtoehdot

- jäin toiminnasta pois ystävien puutteen takia
- en löytänyt pioneereista samanhenkisiä ystäviä

Kyselyn lopussa pyysin vastaajia valitsemaan tekijän joka eniten vaikutti toiminnasta poisjäämiseen; opiskelu, perhe, ystäväpiiri, harrastukset, järjestötoiminta. Lisäksi tilaa oli kommenteille ja ajatuksille joita kyselyssä oli noussut mieleen.

4.4 Aineiston analyysi

Analyysivaihe oli itselleni haastava, johtuen osittain valitsemastani menetelmästä. Kyselytutkimukseni ei ollut suoraan määrällinen eikä laadullinen. Laadullisen tutkimuksen kirjallisuudessa on paljon ehdotuksia aineiston analyysia, tulkintaa ja johtopäätöksiä varten mutta lähes kaikki tukevat menetelmänä haastattelua. En myöskään voinut soveltaa suoraan kyselylomakkeen analysointiin annettuja oppeja, joka kuuluu perinteisesti kvantitatiivisiin menetelmiin laajan tutkimusaineiston keräämistä varten. Laadulliseen analyysiin ei ole kuitenkaan olemassa mitään yhtä ja oikeaa analysointitapaa. Määrittelyt eivät ole mitenkään selvärajaisia, ja harvoin aineiston analysointiin voidaan soveltaa vain yhtä tapaa (Eskola & Suoranta 2003, 161).

Hirsjärvi ym. (2000, 217–218) ohjeistavat tutkimusaineiston analysoinnissa aloittamaan tietojen tarkastuksesta, tämän jälkeen tietoja mahdollisesti täydennetään ja lopulta aineisto järjestetään. Itse käytin analysoinnissa lähinnä aineiston ryhmittelyä pääluokkiin ja näistä johtaviin alaluokkiin. Pääluokkiin nostin mielestäni keskeisimmät teemat, joita sitten yhdistin soveltavasti käsitteisiin ja teoriaan. Käsitteitä olin rakentanut jo valmiiksi ennen aineiston analysointia kysymysten asettelun pohjalta. Aineisto toi kuitenkin mukanaan myös uutta teoriaa.

Vastausten odottaminen hermostutti, koska halusin päästä mahdollisimman nopeasti aineiston analyysivaiheeseen. Viidestä tutkimukseen lupautuneesta neljä palautti kyselylomakkeen. Yritin kahteen otteeseen vielä tavoittaa viidettä osallistujaa lähettämään omansa, mutta lopulta aloitin aineiston järjestämisen neljän henkilön vastausten pohjalta. Aloitin litteroinnista, eli kirjasin kaikkien neljän kyselyyn osallistuneen vastaukset yhteen. Otin pohjaksi kyselykaavakkeen, johon oli helppo yhdistää kysymysten perään annetut vastaukset.

Aloitin puhtaaksikirjoituksen taustatiedot –osiosta ja merkitsin vastaajat H1, H2, H3 ja H4. Kuljetin näitä etuliitteitä koko litteroinnin ajan mukana, varsinkin avokysymysten kohdalla oli tärkeää päästä palaamaan vastaajan taustatietoihin. Litteroitua aineistoa tuli 10 sivua, mikä oli mielestäni yllättävän paljon pienen otannan kyselylle. Vastaajat olivat onnekseni monisanaisia avokysymyksissä. Näistä nousi esiin tärkeitä havaintoja, joita en varsinaisesti ollut edes kysynyt.

Taustatiedot –osio oli merkittävä tutkimukseni tulosten kannalta. Johtopäätöksiä on vaikea tehdä, elleen tiedä vastaajan henkilökohtaista järjestöhistoriaa. Tällä tutkimuksella en pyrkinyt saamaan tilastollisia yleistettävyyksiä, vaan tarkoitukseni oli ymmärtää ja tulkita irrottautumisen syytä. Tästä syystä oli tärkeää, että vastaajilla on järjestöstä mahdollisimman paljon omakohtaista tietoa. Yksi mittari tälle tiedolle oli esimerkiksi vastaajan toiminnassa mukanaolon kesto.

	sukupuoli	ikä	kenen vaikutuksesta toimintaan	minkälaiseen toimintaan	minkä ikäisenä toimintaan mukaan	minkä ikäisenä toiminnasta pois
H1	tyttö	20	vanhemmat	leiri	11	17
H2	tyttö	17	ystävät	kerho	12	14
H3	poika	23	isä	leiri	n. 10	18
H4	poika	16	äiti	leiri	7	13

Kuvio 2: Kyselyyn osallistuneiden taustatiedot

Kyselyyn osallistui neljä henkilöä, kaksi miestä ja kaksi naista. Toiminnasta pois jäämisestä oli kulunut heidän kohdallaan 3-5 vuotta. Toiminnassa mukana olon kesto vaihteli kolmesta vuodesta kahdeksaan vuoteen. Kolme vastaajaa oli jäänyt toiminnasta pois murrosvaiheessa eli 13–17-vuotiaana ja yksi vastaaja vähän vanhempaan. Toimintaan oli tultu mukaan 7-12 –vuotiaana ja pois jääty 13–18 –vuotiaana.

Vastaajat olivat olleet mukana kolmen tason toiminnassa, osaston, aluekeskuksen sekä valtakunnallisen tason toiminnassa. Ensisijaisesti nuoret toimivat Porin, Raision ja Turun osastoissa.

Vastaajista kolme oli osallistunut aluekeskuksen järjestämiin ohjaajakoulutuksiin ja kaksi oli toiminut koulutusten jälkeen ohjaajatehtävissä. Toiminnasta pois lähtemisen syyksi vastaajat nimesivät opiskelun, ystäväpiirin sekä muut harrastukset.

Ystäväpiiri –osio keskittyi tarkentamaan ystävyysuhteita pioneeritoiminnassa. Tuloksia analysoidessani nousi esiin myös muita järjestön toiminnassa irrottavia tekijöitä. Näitä tekijöitä eivät vastaajat ehkä ole osanneet luokitella irrottautumisen syiksi, mutta oman analyysini mukaan tekijät ovat olleet ainakin epäsuorasti vaikuttamassa pois jäämiseen.

Aineiston käsittelyn jälkeen nostin tuloksiksi kolme pääluokkaa:

1. Toimintaan kannustavat tekijät
2. Toiminnasta irrottavat ulkoiset tekijät
 - harrastukset
 - opiskelu
3. Toiminnasta irrottavat sisäiset tekijät.
 - Nuorille suunnatun toiminnan puute
 - Ystäväpiiri, samanhenkisten ystävien puute
4. Osallisuuden onnistuminen
5. Kiinnittymistä vahvistavat osatekijät pioneeritoiminnassa

5 TULOKSET

En luettele tässä suoraan kyselylomakkeen yksityiskohtaisia tuloksia vaan nostan esiin ne keskeisimmät tekijät, jotka vaikuttavat nuoren kohdalla toiminnasta pois jäämiseen. Lisäksi hahmotan pioneeritoiminnan ympäristöä konkretisoimalla nousseet käsitteet toiminnalliseen muotoon.

5.1 Toimintaan kannustavat tekijät

Kyselyn perusteella toimintaan mukaan tuloon on vaikuttanut eniten perhe. Isän tai äidin kannustin on ollut merkittävä varsinkin jo lapsena mukaan tulleilla. Vanhempien lisäksi myös toiminnassa jo mukana olleet sisarukset ovat antaneet tukea toimintaan

liittymiselle. Lähes kaikki kokivat perheen tukeneen osallistumista pioneeritoimintaan ja kahden nuoren vanhemmat olivat myös itse toimineet pioneereissa. Yhden vastaajan vanhemmilla ei ollut kielteistä mielipidettä asiaan, mutta osallistumista pidettiin harrastuksena harrastusten joukossa.

10-vuotiaana isän kanssa toimintaan mukaan tulleen miehen arviointi:

Perheeni oli pioneeriharrastuksen kannalla, koska se tarjosi nöösille lapselle mahdollisuuden ulkoilla, sosialisoitua ja viettää aikaa. Järjestöllinen ideologia ei painanut vaakakupissa lähes yhtään, mutta leirielämä ja siitä saadut kokemukset kylläkin. (Mies, 23v. Pori)

Vanhempien omat nuoruuden ja aikuisiän kokemukset pioneeritoiminnasta olivat suurin kannustava tekijä. Osallistumisella haluttiin saada lapselle tekemistä lomilla, tietoja, taitoja ja sosiaalisia kontakteja. Vastaushetkellä yhden nuoren äiti oli edelleen mukana leirin talkootehtävissä.

Toisena kannustimena toimintaan mukaan tulossa olivat ystävät, varsinkin vanhempien lasten kohdalla.

5.2 Toiminnasta irrottavat ulkoiset tekijät

Keskeisiksi toiminnan ulkopuolisiksi irrottaviksi tekijöiksi nousivat opiskelu ja harrastukset. Opiskelu vaikutti toiminnasta poisjäämiseen, mutta suurimmaksi tekijäksi mainittiin muut harrastukset. Opinnot veivät aikaa järjestötoiminnalta ja yläkoulusta jatko-opintoihin siirryttäessä kiinnostus oli muutamalla osittain jo laimentunut. Kaksi vastaajaa päätti toiminnan yläkoulun aikana, kaksi lukion aikana.

Vastaajilla oli myös samanaikaisia harrastuksia järjestötoiminnan ohessa: kuoro, liikunnanohjaus, tanssi ja jalkapallo. Kolmella vastaajalla oli pioneeritoiminnan lisäksi 2-3 seuraa tai yhdistystä, johon he kuuluivat. Yhden vastaajan kohdalla pioneeritoiminta on edelleen ainoa harrastus, johon hän on osallistunut.

Kaikille harrastuksille ei löytynyt aikaa ja yksi vastaaja nimeääkin liikunnan ohjauksen lapsille ja rippikoulun syyksi, joiden takia hän jäi toiminnasta pois.

Nuorten vapaa-aikatutkimus (Myllyniemi 2009) tukee kyselyn pohjalta saatuja tuloksia. Suosituimpia järjestömuotoja ovat urheilu- ja liikuntaseurat joihin kuuluu 21 % 10–29-vuotiaista nuorista. Eri järjestötyyppien kohdalla aktiivisuuden kehitys on ollut kuitenkin laskeva. Vielä 2001 tehdyssä järjestökiinnittyneisyyden kyselyssä 23 % nuorista oli mukana kahdessa tai useamassa järjestössä, vuonna 2009 luku oli 15 %. Vuonna 1998 useampi kuin kaksi kolmesta nuoresta osallistui järjestötoimintaan vähintään viikoittain, nyt osuus on painunut alle puolen. Vastaavasti passiivisten, korkeintaan muutaman kerran vuodessa osallistuvien osuus, on samassa ajassa kaksinkertaistunut. (Myllyniemi 2009, 37–41.)

Pioneeritoiminnassa mukana olleet nuoret eivät nähneet eroa harrastustoiminnan ja järjestötoiminnan välillä, pioneeritoiminta oli kaikille harrastustoimintaa.

5.3 Toiminnasta irrottavat sisäiset tekijät

Kyselyn yksi osa-alue oli *Ystäväpiiri*. Tässä osiossa kysyin pioneeritoiminnassa muodostuneista ystävyys-suhteista ja samanhenkisten ystävien löytämisestä. Tuloksissa irrottaviksi tekijöiksi nousi nuorille suunnatun toiminnan puute sekä samanhenkisten ystävien puute.

5.3.1 Toiminnan puute nuorille

Keskeisimmäksi irrottavaksi tekijäksi järjestön sisältä nousi nuorille suunnatun toiminnan puute. Tämä korostui kolmen vastaajan kohdalla. Vastaajat jäivät toiminnasta pois 13–18-vuotiaana, kolme vastaajista osallistui koulutukseen, kaksi nuorta toimi muutamia vuosia ohjaajatehtävissä. Kiinnostuksen päätyttyä tai aikapulan takia ohjaamistehtävät leireillä jäivät ja samalla myös kiintopiste toimintaan päättyi. Vastauksen perusteella voi siis päätellä, että ohjaamisen tehtävät olivat ainoa tekijä jotka saivat vastaajat pysymään toiminnassa mukana yläkoulu- ja lukioiässä.

Toimintaa kaivattiin enemmän saman ikäisille nuorille:

”Lisää olisin halunnut toimintaa, jossa olisi ollut vain vanhempia nuoria. Ikähaarukka välillä vaivasi koska puheenaiheet saattoivat olla niin erilaisia.” (tyttö 17 vuotta)

”.. enkä myöskään kokenut tuota kovin palavasti ”omaksi jutuksi” tuota apuohjaajatouhua. Ihan rehellisesti, tosin.. Olinhan minä aika kotirotta lapsi, joka ei oikein sopinut muiden, selvästi aikuisempien, apuohjaajien porukkaan. Ei ollut toveripiiri samalla aaltopituudella..” (mies 23 vuotta)

5.3.2 Samanhenkisten ystävien puute

Kaikilla vastaajilla oli ystäviä pioneeritoiminnassa. Kolmen vastaajan kohdalla toiminta toi mukanaan uusia ystäviä, joihin pidettiin yhteyttä järjestötoiminnan ulkopuolellakin. Nämä ystävyysuhteet ovat olemassa vielä tänä päivänä. Nykyisin suhteita pidetään yllä lähinnä Facebookin tai muun sosiaalisen median väljän kautta. Nämä vastaajat olivat tulleet toimintaan mukaan nuorina, 7, 10 ja 11–vuotiaina. Tässä iässä kaverisuhteiden saaminen on yleensä helpompaa kuin murrosikää lähestyessä. 10–vuotias lapsi heittäytyy vielä seikkailuihin ja mielikuvitusmaailmaan, johon otetaan mukaan myös uudet toverit.

12-vuotiaana kaverien kannustamana mukaan tullut tyttö ei löytänyt toiminnasta tarpeeksi samanhenkisiä ystäviä. Pioneeritoiminnan aikaisia kavereita hän ei myöskään enää tapaa. Vastaaja osallistui kahden vuoden ajan sekä viikoittaiseen kerho- että leiritoimintaan, koulutautui 14-vuotiaana apuohjaajaksi, mutta ei kuitenkaan jäänyt ohjaajatehtäviin. Vastaaja nimesi muut harrastukset syyksi pioneeritoiminnan lopettamiselle.

Lapsen minäkäsityksen sanotaan muodostuvan 7-13 ikävuosina suhteellisen pysyväksi yksilön perusominaisuudeksi ja 12–13-vuoden iässä itsetunnon ydin alkaa pysyä vakaana (Ihme 2009, 113–114). Käytännössä siis 12–13-vuotias valitsee jo ystävänsä tarkemmin vastaamaan omaa minäkäsitystään. Tässä iässä myös erilaisuus voi tuntua vieraalta ja jopa pelottavalta.

Kaikkien vastaajien mielestä järjestötoiminta ei vienyt liikaa aikaa muiden ystävien kanssa seurustelulta, vaan toimintaa oli heille sopivan usein.

sukupuoli	ikä toiminnan päättyessä	osallistui koulu- tuksiin	osallistui ohjaaja- tehtäviin	syy miksi pois
nainen	17	Kyllä	Kyllä, 2 vuotta	Opiskelu (1)
nainen	14	Kyllä	Ei	Harrastukset (2)
mies	18	Kyllä	Kyllä, 3 vuotta	Ystäväpiiri (2) ja harrastukset
mies	13	Ei	Ei	Ystäväpiiri

Kuvio 3. Tiedot toiminnasta pois jäädessä

5.4 Osallisuuden onnistuminen

Nuorten osallisuuden keinot nousivat kyselyssä esille monessa kohtaa. *Sain olla toiminnansuunnittelussa osallisena* –väittämän avulla keräsin tietoa miten juuri nämä nuoret olivat kokeneet omat mahdollisuutensa vaikuttaa. Tarkentaen kysyin, minkälaisesta toiminnansuunnittelusta oli kyse, ja otettiin tässä nuoren mielipide huomioon. Lisäksi osallisuuteen vaikuttavia seikkoja nousi esille ohjaajakoulutus –osiossa sekä toiminnan sisältö –kysymyksissä.

Kolme vastaajaa koki saaneensa osallistua toiminnan suunnitteluun haluamallaan tavalla. Neljäs oli osallistunut leireille, joissa kaikki oli ollut jo valmiina. Osallisuus näkyi leirin ja kerhon sisällön suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä leiripalaveriinhin osallistumisena. Mielipiteet oli otettu huomioon ja niitä oli toteutettu. Kaikilla kolmella oli omista vaikuttamisen mahdollisuuksista hyviä muistoja.

5.5 Kiinnittymistä vahvistavat osatekijät pioneeritoiminnassa

Tässä tutkimuksessa keskityin vain irrottaviin seikkoihin, nousi vastauksista niin paljon kiinnittämistä vahvistavia seikkoja, että mielestäni en voi ohittaa näitä. Jos kiinnittymistä mitataan tyytyväisyytenä toimintaan, tärkeimmiksi tekijöiksi nousevat luotettavat aikuiset ja tasavertaisuus toiminnassa eli ”hyvä henki”.

Ohjaajatehtävissä toimineet nuoret kuvasivat ohjaajaryhmiään tiiviiksi, yhteistyökkyisiksi, joista sai tarvittaessa apua myös itse. Aikuiset ohjaajat koettiin päteviksi ja mukaviksi, jotka osasivat luoda hyvää henkeä ja kannustaa tarvittaessa. Myös vastuullisuus korostui. Ohjaajien koettiin pitävän työstään ja jokainen toi oman panoksensa mukaan. Yksilöiden rehellisyys olla oma itsensä sai myös arvostusta vastaajien parissa.

Mukavinta ja parasta pioneereissa toimiessa mainittiin: kaikki hyväksyttiin sellaisina kuin olivat ja henki oli muutenkin hyvä. Ohjaajana oleminen ja ohjelman organisointi, leiritoiminta ja luonnonläheisyys, leireily ja yleinen hauskanpito ystävien kanssa.

Vastaajista kolme pitää vielä mahdollisena paluuta toimintaan takaisin, jos aikaa löytyy ja sopiva tilaisuus tulee vastaan.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Oma oletukseni tutkimuksen tuloksista oli löytää irrottautumisen syyt nuorille suunnatusta ohjaajakoulutuksesta. Oletin joko sen markkinoinnissa olevan nuorille puutteita, tai sisällöllisesti sitä ei koettaisi tarpeeksi mielekkäänä. Tulokset todistivat kuitenkin jotain muuta. Ohjaajakoulutukset koettiin hyviksi ja asiapitoisiksi, samoin ohjaamisen tehtävät olivat usealle mielekkäitä. Ohjaajakoulutukset näyttävätkin olevan ainoa kiinnityspinta 15–17-vuotiaille osallistua toimintaan. Samoin jo alle 15-vuotiaat toivoivat enemmän tapahtumia, jotka olisi suunnattu vain omalle ikäryhmälle. Järjestö onkin tässä suuremman haasteen edessä. Nuoret kiinnostavaa toimintaa pitäisi olla run-

saasti, jos heidän halutaan osallistuvan perustoimintaan ja kantavan jatkossa vastuun myös hallinnollisista tehtävistä.

Tässä kyselyssä tartuttiin osallistumisen määrittelyssä ainoastaan varsinaiseen perustoimintaan, eikä kysytty nuorten muita tehtäviä järjestössä, mahdollisia johtokunnan jäsenyyksiä tai toimintaryhmien jäsenyyksiä. Tämä olisi ollut tarpeellinen lisäys, mutta uskon että jos nämä osallistumisen muodot olisivat olleen nuorille toiminnasta irrottavia tekijöitä, ne olisivat nousseet vastauksissa esiin.

6.1 Miten yhdistys voi ehkäistä irtautumista?

Tulosten perusteella hyvä pioneeritoiminta sisältää ystäviä, konkreettista toimintaa, yhteisöllisyyden kokemusta sekä riittävästi osallistumisen keinoja. Tämän toteuttaminen vaatii järjestöltä työtä, mutta tavoitteena se ei ole mahdoton saavuttaa. Vastauksista nousi esiin monia tekijöitä, joiden perusteella toiminta on onnistunutta. Perustoimintaan oltiin tyytyväisiä, leirit sekä kerhot antoivat sisällöllisesti sen mitä osallistujat toivoivatkin. Tässä suhteessa aluekeskus sekä osastot voivat olla työhönsä tyytyväisiä. Järjestön poliittinen status ja vasemmistolaiset arvot eivät olleet irrottava tekijä, mutta eivät myöskään kiinnittävä. Tästä voi päätellä joko kahdenlaista viestiä: Joko toimintaan osallistuneet tulevat perheistä, joissa vasemmistolainen ideologia on jo entuudestaan tuttua, tai ystäväpiirissä sitä arvostetaan. Toinen viesti on että poliittisuus toiminnassa näyttäytyi niin heikosti, ettei siihen kiinnitetty huomiota. Oma kokemukseni Länsirannikon alueen pioneeritoiminnasta on kuitenkin se, että vasemmistolaisuus kulkee tiiviisti toiminnassa mukana, jo aikuisten vapaaehtoistoimijoiden kautta, joista monet osallistuvat sekä poliittisen kansalaistoimintaan että pioneerityöhön.

Lisäämällä nuorten omaa toimintaa luodaan automaattisesti ympäristö, jossa samankäiset nuoret pääsevät verkostoitumaan. Elämänvaihe ja kiinnostuksen kohteet ovat samansuuntaisia ja ystävyysuhteiden solmiminen helpompaa.

6.2 Järjestön yhteisöllisyys rikkaus sekä haaste

Kokemukset yhteisöllisyydestä ja osallisuudesta on syytä ottaa tarkastelun alle ja miettiä miten nämä saataisiin perustoiminnassa paremmin huomioituksi. Kyselyn nuoret harrastivat monenlaista muuta pioneeritoiminnan lisäksi, ja lähes kaikissa näissä harrasteissa toimittiin oman ikäryhmän parissa. Pioneeritoiminnan laaja kosketuspinta monen ikäisiin on nähty rikkautena mutta se tulee nähdä myös toiminnasta irrottavana tekijänä. Perustoiminnan suuntaaminen 6-16-vuotiaille on työläs toteuttaa joskus myös vapaaehtoisille. Leiri- ja kerhotoiminnassa tulee ohjelma rakentaa erikseen jokaiselle ikäryhmälle, sen sijaan, että olisi tiukemmin rajattuja tapahtumia alle 10-vuotiaille, 11–13-vuotiaille ja tästä vanhemmille. Länsirannikon alueella yhteisöllisyys onkin näyttäytynyt ”vanhan ajan yhteisöllisyytenä”, jonka rikkaus on perheenomaisen, turvallisen ympäristön luominen. Lapsille on annettu mahdollisuus olla lapsia. Toiminnan tiukempi rajaaminen ikäryhmittäin onkin sekä arvo- että resurssikysymys. Kymmenen vuoden aikana alueen toiminnassa ovat vähentyneet nuorten omat leirit ja tapahtumat pitkälti avaintoimijoiden vähenemisen seurauksena. Tällä hetkellä perustoiminnassa ei ole pysyviä toimintamuotoja vain tietyille ikäryhmälle, vaan niitä pyöritetään projektien kautta.

Harjun mukaan (2005) nyky-Suomessa voi menestyä vain yksilöllinen yhteisöllisyys, joka jättää tilaa ihmisten yksilöllisyydelle, mahdollistaa moniarvoisuuden ja hyväksyy erilaiset yhteisöllisyyden muodot. Tässä ajatuksessa lähtökohta on nähdä toiminnallisen yhteisöllisyyden rinnalla myös symbolinen yhteisöllisyys (mt, 72–75). Symboliset yhteisöt ovat esimerkiksi Facebookin ryhmät, joihin liitytään itselle tärkeän asian tiimoilta, esimerkkinä Länsirannikon Pioneerit ry:n Facebook-ryhmä, joka on avoin kaikille alueen ohjaajille sekä toimijoille.

Symbolinen yhteisöllisyys on kuitenkin myös jotain laajempaa, joka pohjaa mielikuviin ja statuksiin. Harjun mukaan ihmiset haluavat samaistua tiettyihin ihmisiin, joilla on esimerkiksi samanlainen musiikkimaku, pukeutumistyyli tai ajatusmaailma. Näistä verkostoista syntyy uudenlaisia yhteisöjä, jotka perustuvat mielikuviin eivätkä varsinaisesti asuinpaikkaan tai toiminnalliseen ryhmään. (mt. 73).

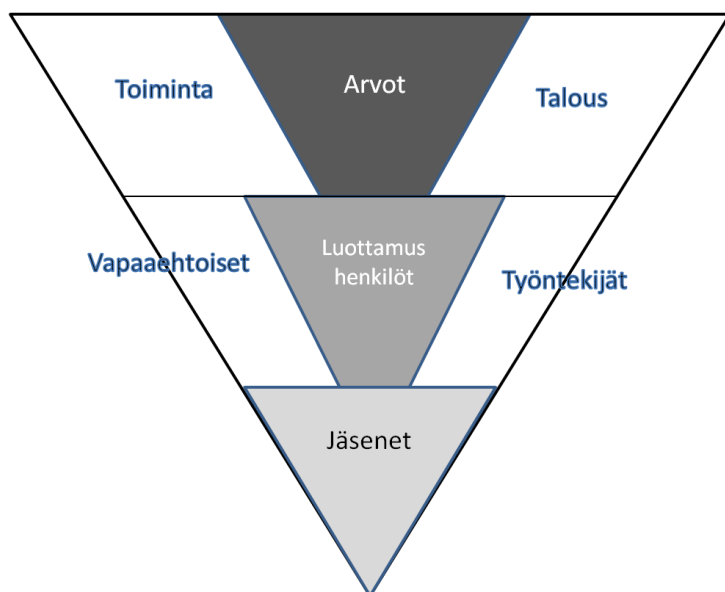
Symbolisessa yhteisöllisyydessä ehkä kulminoituukin parhaiten järjestöjen identiteetti. Miltä näytetään ulospäin, minkälaiset toimijat ovat järjestössämme mukana ja minkälaista toimintaa järjestö tuottaa. Näiden mielikuvien pohtiminen yhteisöllisyyden näkökulmasta ei ole ehkä helpoin tehtävä, mutta nuorten kiinnittämisessä toimintaan mukaan, varmasti tuloksellista.

6.3 Nuorille kohdennettu toiminta

On aiheellista miettiä kenen tehtävänä on vastata vain nuorille suunnatun toiminnan järjestämisestä; osastojen, aluekeskuksen vai kenties keskusjärjestön? Tai miten toimintaa voidaan yhdessä järjestää nämä kaikki tasot yhdistäen. Paikalliseen toimintaan osallistuminen on nuorelle itselle toki helpompaa kuin kenties aluetason tai valtakunnalliseen tapahtumaan mukaan lähteminen, eikä näiden kahden jälkimmäisen avulla saada luotua toimintaa osaksi perustoimintaa. Järjestökulttuurin muuttaminen on viesti jäsenille toimintaympäristön muutoksiin tarttumisesta. Haaste ei välttämättä ole toimintatavan muutos vaan ilmiöiden tunnistaminen. Nuorten oman ikäryhmän toiminnan puute on tiedostettu mutta osittain resursseistakin johtuen voimavarat on käytetty varhaisnuoriin. Liiton strategiassa nuoret on huomioitu useassakin kohdassa, painopisteet ”Näkyvyys ja vaikuttaminen” sekä ”Toiminnan kehittäminen ja uudistuskyky” kokoavat keinoja nuorten kiinnittämiseksi mukaan lapsuuden päättyessä. Keinot ohjaavat sosiaalisen median ja verkko-opiskelun pariin, mutta toimenpiteinä on myös nuorten omien toimintaryhmien perustaminen sekä uusien toimintamuotojen etsiminen. (SDPL strategia, 21–22). Mitä nämä keinot sitten ovat, on jokaisen osaston ja aluekeskuksen määriteltävä itse. Mistä oman alueen vahvuudet löytyvät nuorten toiminnan toteutukseen?

Järjestökulttuuriin liittyvät asiat ovat relevantteja järjestön menestymisen kannalta. Niiden perusteella moni päättää lähteekö järjestön toimintaan mukaan vai ei. Jos järjestön kulttuuri ja tapa toimia puhuttelee, on siihen myös helppo liittyä. (Harju 2004, 20). Toiminnan kehittämisessä tulee kuitenkin muistaa kokonaisvaltainen kehittämis työ. Kansalaisjärjestö on sosiaalinen systeemi, jonka suurin haaste on toimijat itse (mt, 21). Pioneerien aatteellisuus ja vapaaehtoisuus tuo toimijoihin vahvoja intohimo-

ja, jolloin toiminnan suunnittelu, organisointi ja johtaminen ovat tekijöilleen haastava paikka.

Kuvio 4: Järjestökokonaisuus koostuu monista toimijoista ja toiminnoista (Harju, 2004, 21)

Kuvion mukaisesti toiminnan kehittämisellä on välittömät seuraukset arvoihin ja talouteen ja laajemmin koko organisaatioon. Kehittämisen tulisikin olla osa normaalia järjestötoimintaa, jolloin toimintaa ja rakennetta tulisi arvioida jatkuvasti. Mitään ei ole hakattu kiveen ja jopa arvotkin elävät ja ovat päivitettävissä.

Nuorten vapaa-aikatutkimuksesta saatujen tulosten mukaan nuorten suuntautuminen painottuu yhä enenevässä määrin kohti yksilöllisiä ja vapaamuotoisia projekteja (Myllyniemi 2009, 34). Vastauksena tähän toimintaan tulisi luoda nuorten itsensä näköisiä harrastekerhoja, joiden kokoontumisväli ei tarvitse olla säännöllinen vaan osallistujien tarpeisiin mukautuva. Onnistuneita esimerkkejä nuorten ryhmistä löytyy musiikin ja kulttuurin parista. Raison Pioneerien Kirjapaja –hanke on Varsinais-Suomen ELY-keskuksen tukema, jossa lapset ja nuoret tuottavat oman nuorisoromaanin syksyyn 2011 mennessä (Raison Pioneerit 2010).

SDPL ry:n Etelä-Suomen piirissä nuorten omaan toimintaan on panostettu vahvasti. Tärkeimmät nuorille kohdennetut muodot ovat omat leirit, 15-17-vuotiaiden toiminta-

ryhmä KV-klubi, 13-17-vuotiaiden Helsingin Kulttuuripioneerit sekä nuorten kansainvälinen toiminta (Ranta 2010.)

KV-klubi on 15-17-vuotiaiden oma kerho, jonka puitteissa nuoret järjestävät retkitoimintaa ja tutustumiskäyntejä. Tästä ryhmästä nousee myös piirin uudet leiriohjaajat. KV-klubin toiminnalle on piiristä annettu tarvittava taloudellinen tuki ja toimintaa ovat vetäneet 2-3 asiaan sitoutunutta vanhempaa nuorta. Ryhmän kanssa on järjestetty myös koulutus- ja kulttuurimatkoja ystävyysjärjestön vieraaksi Tanskaan, joista kerättyjä kokemuksia on siirretty Etelä-Suomen pioneerien leiritoimintaan.

Helsingin Kulttuuripioneerit on yhdistys, jonka puitteissa järjestetään musiikki- ja bänditoimintaa 13-17-vuotiaille. Tuloksina MinäCD -projekti, jossa nuoret tuottivat omasta elämästään kertovaa musiikkia ammattimuusikoiden tuella.

Piirin työntekijä Reijo Rannan mukaan järjestön tai yhdistyksen ei pidä luottaa siihen, että nuoret itse löytäisivät mielekkään toimimisen muodon, vaan nuorten omatoimisuudelle ja osallisuudelle pitää luoda kannustimia ja tarjontaa. Toiminnan tulee olla haastavaa ja erinäköistä kuin 10-vuotiaille tarjottu kerhotoiminta. Tämä vaatii vetäjiltä osaamista ja myös sosiaalisia taitoja. Tarvitaan myös asennetta ja toiminnan jatkuvuuden uudenlaista oivaltamista. (Ranta 2010.)

Etelä-Suomen piirin kohdennettu toiminta nuorille on ollut tuloksellista. Nuoret ovat mukana sekä ohjaamisen tehtävissä että organisaation luottamustehtävissä. (Ranta 2010.)

6.4 Osallisuuden kehittäminen

Osallisuuden kokeminen, ryhmään kuulumisen ja siinä toimimisen ja hyväksytyksi tuleminen tunne on ihmisen omanarvon kokemiseksi välttämätöntä (Ihme, 2009, 139).

Länsirannikon alueen pioneeritoiminnassa nuorten osallisuus on painottunut ohjaamisen tehtäviin leireillä ja kerhoissa. Lisäksi osastot tukevat nuorten itsensä tuotta-

maa toimintaa resurssiensa mukaan. Raison Pioneerien nuorten ohjaajien toteuttamat teatteriproduktiot ovat tuottaneet toimintaan uudenlaista sisältöä, joissa tulos on ollut nuorten itsensä näköinen (Raison Pioneerit, 2009).

Esimerkkinä lasten ja nuorten osallisuudesta päätöksentekoon kehitetään parhaillaan Suomessa Opetusministeriön rahoittamalla Mun Vuoro! -hankkeella, jossa on mukana kahdeksan valtakunnallista lapsi- ja nuorisojärjestöä, myös Suomen Demokratian Pioneerien Liitto ry.

Hankkeen ideana on:

1. antaa ohjaajille keinoja lasten mielipiteiden huomioimiseen järjestöjen eri tehtävissä ja asemissa oleville henkilöille
2. herättää järjestöissä toimivissa aikuisissa positiivista kiinnostusta lasten osallisuutta kohtaan
3. kehittää uusia Internet –pohjaisia vaikuttamisvälineitä ja tukea niiden käyttöönottoa järjestön kaikilla tasoilla
4. tiedottaa suurelle yleisölle osallisuuden kehittymisestä ja lapsen oikeuksien toteutumisesta hanketta toteuttavissa järjestöissä
5. kerätä kokemuksia järjestöistä ja tuottaa niiden pohjalta lasten osallisuuteen liittyvää tietoa

(Mun vuoro! 2010)

Hankkeen painopiste on 6-12-vuotiaissa lapsissa, mutta toimintaryhmiin osallistuu myös nuoria. Hankkeen internet-sivuille on kerätty järjestöiltä ideoita miten osallisuutta parhaiten tuetaan ja kehitetään. Mun Vuoro! –hanke on hyvä esimerkki siitä miten osallisuuden kokemukset tuottavat halua vaikuttaa ympäristöön ja olla osana kehittämässä sen toimintaa. Lasten ja nuorten osallistamisessa pyritään tukemaan käyttäjien mahdollisuuksia vaikuttaa sekä suunnitteluun että tulosten toteutumiseen. Tärkeä kysymys on, mihin lapset ja nuoret voivat osallistua, miten ja millä ehdoin? (Horelli, Kyttä, Kaaja 2002, 36.)

Länsirannikon Pioneerien toiminnassa osallisuutta voidaan kehittää osana koulutusjärjestelmää, jolloin nuoret pääsevät vaikuttamaan paremmin sisältöön ja kertomaan omista kouluttautumisen tarpeistaan. Nuorten osallisuuden kehittämässä on syytä

huomioida myös vastuunanto. Onko mahdollista vastuuta jakamalla saada nuoret enemmän kiinnittyneiksi toimintaan?

7 POHDINTA

Länsirannikon Pioneerit – SDPL ry. on alueellaan vahva toimija lapsi- ja nuorisotyössä. Tulevaisuuden kysymykset pyörivät toiminnan ammattimaistumisen ja kohdentamisen ympärillä.

7.1 Miten resurssit saadaan riittämään?

Kansalaistoiminnassa ammattimaistuvaa kehitystä tapahtuu jo monessa suomalaisessa varhaisnuorisojärjestössä, esimerkkinä Nuorten Kotkien omaksuma palvelun tuottaminen kunnille lasten aamu- ja iltapäivätoiminnan järjestäjänä (Nuoret Kotkat 2010). Toiminnan painottuessa enemmän ammattimaisemmaksi, sen luonne vapaaehtoistoimijoiden omana areenana kuitenkin muuttuu. Tehokkuus ja tuloksellisuus voivat johtaa jäsenten merkityksen vähenemiseen ja palkatun työntekijäväen roolin korostumiseen. Tämänkaltaisessa tilanteessa kyse ei ole enää kansalaistoiminnasta vaan virallisesta, voittoa tavoittelevasta organisaatiosta.

Voittoa tavoittelemattomien yhdistysten ja järjestöjen taloudelliset resurssit muodostuvat pitkälti kuntien ja valtion tuesta. Jos riittävää omavarainhankintaa ei ole lisänä, tulevaisuus on jatkuvaa epävarmuutta resurssien riittävydestä.

SDPL ry:n pääsihteerin Tarja Syylin mukaan nykyään vasemmistolaiseksi tunnustautuvan järjestön on vaikea saada ulkopuolista sponsorirahaa. Pioneeritoiminnassa osanottomaksuja ei kuitenkaan haluta nostaa kohtuuttomiksi, koska kaikille lapsille, myös vähävaraisten perheiden lapsille, halutaan antaa mahdollisuus osallistua. (Syyli 2010.)

7.2 Järjestön turvattu tulevaisuus

Nuorten irrottautumisen ja kiinnittymisen syitä tutkiessa olisi hyvä myös selvittää nuorten toimintaan osallistuvien motiiveja. Tästä näkökulmasta järjestön kehittämistä ja nuorten huomioimista on hyvä jatkaa.

Voidaan olettaa, että kun nuori oppii ymmärtämään omia kykyjään, hän oppii myös näkemään kavereidensa erilaisuuden ja arvostamaan sekä suvaitsemaan erilaisia vahvuuksia ihmisissä (Kuure & Perttu 2007, 11–12). Miten järjestö voi tukea nuoren kasvua, miten pioneerit kasvatusjärjestönä voivat auttaa suotuisan minä-kehityksen rakentamisessa?

Mielestäni on tärkeää seurata mitä ympärillä tapahtuu. Kaikkea ei ole pakko tehdä ja keksiä itse, vaan enemmän tulee hyödyntää jo olemassa olevaa koordinoitua toimintaa, kuten kuntien, Allianssin ja Opetusministeriön järjestämää. Länsirannikon alueen osastot tekevät jo tiivistä yhteistyötä kuntien nuorisotoimien kanssa, tämä yhteistyö on jatkossakin tärkeää, myös verkostoitumisen näkökulmasta.

Lasten ja nuorten ääntä on vaikea saada nostetuksi esille tuloskeskeisessä yhteiskunnassa. Tässä työssä tuleekin kaikkien valtakunnallisten lapsi- ja nuorisojärjestöjen olla yhdessä rintamassa tukemassa lapsen oikeuksia sekä nostamassa esiin tämän päivän nuorten tarpeita. Nuorten elämän murrosvaiheen haasteet ovat yhteneväisiä kaikessa nuorisotyössä. Osallisuuden kokemukset ja yhteisöön kuulumisen tarve ovat lähtökohta, joita nuoret toiminnasta etsivät. Kuka tämän parhaiten pystyy tarjoamaan, turvaa samalla myös oman järjestönsä tulevaisuuden.

LÄHTEET

- Aaltola, Juhani & Valli, Raine 2001. Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. Metodien valinta ja aineiston keruu: virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Eskola, Jari & Suoranta, Juha 2003. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Vastapaino. 6. painos. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Harju, Aaro 2003. Yhteisellä asialla. Kansalaistoiminta ja sen haasteet. Kansanvalistusseura.
- Harju, Aaro 2004. Järjestön kehittäminen. Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry.
- Harju, Aaro 2005. Kansalaisyhteiskunta vapaaehtoistoiminnan innoittajana. Teoksessa Nylund, Marianne & Yeung, Anne Birgitta (toim.) Vapaaehtoistoiminta. Anti, arvot ja osallisuus. Tampere: Vastapaino, 58-80.
- Harju, Aaro 2009. Järjestötoiminta kiinnostaa nuoria. Kansalaisfoorumi.net. Kansalais- ja järjestötoiminnan verkkolehti
Viitattu 30.11.2010 http://www.kansalaisfoorumi.net/sivu.php?artikkeli_id=4
- Heikkala, Juha 1998. Ajolähtö turvattomiin kotipesiin: liikunnan järjestökentän muutos 1990-luvun Suomessa. Tampereen Yliopisto. Poliitiikan tutkimuksen laitos.
- Heinonen, Ulla 2008. Sähköinen yhteisöllisyys. Kokemuksia vapaa-ajan, työn ja koulutuksen yhteisöistä verkossa. Pori: Kulttuurituotannon ja maisematutkimuksen laitoksen julkaisuja XIV
- Hilpelä, Heikki 2010. Yhteisöllisyys ja yksilöllisyys. Kasvatus (41) 3/2010, 209-211
- Hirsjärvi, Sirkka & Remes, Pirkko & Sajavaara Paula 1997. Tutki ja kirjoita. 5. painos. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Horelli, Liisa & Kyttä, Marketta & Kaaja, Mirkka 2002. Lasten ja nuorten osallistumista tukevia menetelmiä. Teoksessa Gretscher, Anu (toim.) Lapset, nuoret ja aikuiset toimijoina. Artikkeleita osallisuudesta. 1. painos. Helsinki: Suomen Kuntaliitto, Humanistinen ammattikorkeakoulu, 31-47.
- Ihme, Irene 2009. Arviointi työvälteenä. Lasten ja nuorten kasvun tukeminen. Jyväskylä: PS-kustannus.

Ikäinstituutti 2010. Viitattu 28.11.2010

<http://www.vapaaehtoiseksiseniorina.fi/jarjestoille/vanheneminen+voimavarana/>

Ilmonen, Kaj 2006. Suomalainen kansalaisyhteiskunta ja yhteiskunnallinen muutos 1900-luvun lopulla. Teoksessa Risto Heiskala & Eeva Luhtakallio (toim.) Uusi jako. Miten Suomesta tuli kilpailukyky-yhteiskunta? Helsinki: Gaudeamus Kirja.

Kankaanpää, Jari 1997. Rasion nuori voima. Rasion Demokraattiset Nuoret r.y. Historiikki 1946–1980. Suomen Demokraattinen Nuorisoliitto ry.

Kiilakoski, Tomi 2007. Lapset ja nuoret kuntalaisina. Teoksessa Gretschel Anu & Kiilakoski Tomi (toim.) Lasten ja nuorten kunta. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto

Kuure, Tapio & Perttu Helinä (toim.), 2007. Arvot, arvostukset ja luottamus nuorten elämässä. Nuorisotutkimusverkosto. Liikunnan ja kansanterveyden edistämistätiö LIKES. Lasten ja nuorten elämäntavan tutkimusyksikkö LINET.

Lasarov, Kiira 2010. Etelä-Suomen piirin käytännöt nuorille. Email reijo.ranta@sdpl.fi 8.11.2010

Länsirannikon Pioneerit – SDPL ry. Toimintakertomus 2008.

Länsirannikon Pioneerit – SDPL ry. Toimintasuunnitelma 2011.

Mun vuoro! 2010. Lasten osallisuushanke 2009-2011. Viitattu 28.11.2010

<http://www.munvuoro.fi/>

Myllyniemi, Sami 2009. Aika vapaalla. Nuorten vapaa-aikatutkimus 2009. Helsinki: Opetusministeriö. Nuorisotutkimusverkosto.

Nuoret Kotkat 2010. Aamu- ja iltapäivätoiminta. viitattu 20.11.2010

<http://nuoretkotkat.fi/sivut/index.php?p=1>

Nurmela, Sakari 1998. Nuorten järjestökiinnittyneisyys. Helsinki: Nuorisoasianneuvottelukunta. Viitattu 25.11.2010

http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Nuoriso/nuorisoasian_neuvottelukunta/julkaisut/muut_tutkimukset/Nuorten_osallistuminen_1998.pdf

Nylund, Marianne & Yeung, Anne Birgitta (toim.) 2009. Vapaaehtoistoiminta. Anti, arvot ja osallisuus. Tampere: Vastapaino.

Paunonen, Laura 2010. Yhteisöllisyys nuorisotyössä. Teoksessa Merja Kylmäkoski (toim.) Avauksia yhteisöllisyyteen. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu – HUMAK, 29–31.

Raision Pioneerit ry 2010. Toimintavuosi 2009. Näytelmäkerho Kuloisten koululla. Viitattu 10.11.2010
http://www.raisionpioneerit.net/raisionpioneerit/Vuosi_2009.html

Raision Pioneerit 2010. Kirjapaja-hanke. Viitattu 25.11.2010
<http://www.raisionpioneerit.net/raisionpioneerit/Kirjapaja-projekti.html>

Raninen, Anna & Raninen, Tarja & Toni, Ilpo & Tornaesus, Göran 2008. Mathildan muodonmuutos. Kansalais- ja vapaaehtoistoiminnan uudet kasvot. 1. painos. Helsinki: WSOY Oppimateriaalit Oy.

Suomen Demokratian Pioneerit Liitto ry. Strategia 2010-2018. viitattu 10.10.2010
http://www.sdpl.fi/joomla/images/stories/sdpl_strategia_2018_lopullinen.pdf

Syyli, Tarja 2010. SDPL ry:n avustuskäytännöt. Puhelinkeskustelu 30.11.2010.

Valtikka 2010. Nuorisolaki ja asetus nuorisotyöstä ja –politiikasta. Viitattu 25.11.2010
http://www.valtikka.fi/valta_ja_vaikuttaminen/suomi/suomi/eduskunta/nuorisolaki

Ålander, Esa 1995. Punaisen liinan lapset. Helsinki: Suomen Demokratian Pioneerien Liitto – SDPL ry

LIITTEET 1

Kyselylomake (1/5)

Kiira Lasarov
Humanistinen ammattikorkeakoulu / Nurmijärvi
Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma
KYSELY 16.10.2010

Mikä irrottaa 13–17 –vuotiaan järjestötoiminnasta?

Tutkimus Länsirannikon Pioneerien toimintaan osallistuneista nuorista

Kyselyn tavoite

Tämä opinnäytetyö tutkii syitä mikä kiinnittää nuoret järjestö- ja kansalaistoimintaan ja mitkä tekijät toiminnasta irrottaa. Opinnäytetyön pohjalta saatujen tulosten perusteella toimintaa kehitetään ja saadaan arvokasta tietoa nuorten osallisuudesta.

Kysymykset on kohdistettu tekijöihin jotka oman arvioni mukaan tukevat toiminnasta pois jäämistä. Kysymykset on jaoteltu viiteen eri aihepiiriin: opiskelu, järjestö, ystäväpiiri, perhe ja harrastukset.

Tässä kyselyssä on mukana 5-10 nuorta, jotka ovat noin 13 -17-vuotiaina jääneet Länsirannikon Pioneerit – SDPL ry:n toiminnasta pois.

Ohjeita vastaajalle

Tarkastelen tässä tutkimuksessa asiaa opiskeluiden, järjestötyön, perheen, harrastusten ja ystäväpiirin näkökulmasta. Haastattelut ovat luottamuksellisia eikä nimiä mainita opinnäytetyössä, tämä aineisto tulee vain minun käyttööni. Toivon siis, että mietit rauhassa vastauksia ja käytät omia sanoja perusteluissa, kaikki ajatukset ja ”musta tuntuu” – kommentitkin ovat tervetulleita.

Vastaa jokaisen osion kohtiin, vaikka niillä ei tuntuisikaan olevan juuri sinulle suurta merkitystä. Kyllä/Ei – kysymyksissä voit **lihavoida** tai alleviivata oikean vastauksen.

Monivalintakysymyksissä voit myös lihavoida tai alleviivata sopivan vaihtoehdon.

Avoimissa kysymyksissä kirjoita vastauksesi kysymyksen perään tai alapuolelle, ulkoasusta ei tarvitse välittää, pääasia että kaikki asiat tulee kirjattua ylös.

Kysymyksiä on paljon, joten kärsivällisyyttä. Ja KIITOS kun olet tutkimuksessa mukana!

TAUSTATIEDOT

Nimi

Ikä

Osasto / kaupunki, jonka toiminnassa olet ollut mukana?

Kuka tai mikä sai sinut osallistumaan ensi kertaa toimintaan mukaan?

Mihin toimintaan tulit? (kerho, leiri tai vastaava)

Minkä ikäisenä tulit mukaan pioneeritoimintaan?

Minkä ikäisenä jäit pois pioneeritoiminnasta?

OSIO 1 OPISKELU

1. KUN JÄIN TOIMINNASTA POIS, OPISKELIN..

- yläkoulussa
- lukiossa
- ammattikoulussa
- kauppappilaitoksessa
- joku muu, mikä

2. OPINNOT VAIKUTTIVAT JÄRJESTÖTOIMINNAN LOPETTAMISEEN KYLLÄ / EI

(jos vastasit kyllä, valitse alla olevista tarkentavia vaihtoehtoja)

- opiskelukunnassani ei järjestetty pioneeritoimintaa
- opinnot veivät aikaa järjestötoiminnalta
- joku muu syy, mikä liittyy opiskeluihin, mikä?

OSIO 2 PERHE

3. MINULLA OLI SISARUKSIA TAI SUKULAISIA MUKANA JO VALMIIKSI PIONEERITOIMINNASSA. (KYLLÄ / EI)

4. SISARUKSIANI TAI PERHEENJÄSENIÄ ON TÄLLÄ HETKELLÄ MUKANA PIONEERITOIMINNASSA. (KYLLÄ / EI)

5. PERHE TUKEE OSALLISTUMISTANI PIONEERITOIMINTAAN (KYLLÄ / EI)

EI - tiedätkö miksi perheesi ei halunnut sinun osallistuvan toimintaan?

KYLLÄ - miksi arvelet, että perheesi mielestä harrastus pioneeritoiminnassa oli hyvää?

OSIO 3 YSTÄVÄPIIRI

6. MINULLA OLI YSTÄVIÄ PIONEERITOIMINNASSA (KYLLÄ / EI)

KYLLÄ - valitse alla olevista sinua koskevat vaihtoehdot:

- näin näitä ystäviä vain pioneeritoiminnassa
- näin näitä ystäviä myös pioneeritoiminnan ulkopuolella
- sain toiminnassa uusia ystäviä
- pidän edelleen yhteyttä näihin ystäviin
- en pidä enää yhteyttä näihin ystäviin

EI -vastauksen vaihtoehdot

- jäin toiminnasta pois ystävien puutteen takia
- en löytänyt pioneereista samanhenkisiä ystäviä

7. YSTÄVIÄNI JÄI POIS TOIMINNASTA SAMAN AIKAAN MINUN KANSSA

- kyllä, miksi?
- ei

8. MINULLA OLI SEURUSTELUSUHDE KUN OLIN MUKANA PIONEERITOIMINNASSA (KYLLÄ / EI)

9. SEURUSTELU VAIKUTTI TOIMINNAN LOPETTAMISEEN (KYLLÄ / EI)

- Jos kyllä, miten suhteesi vaikutti toimintaan?

10. JÄRJESTÖTOIMINTA VEI LIIKAA AIKAA YSTÄVIEN KANSSA OLEMISELTA.

(KYLLÄ / EI)

OSIO 4 HARRASTUKSET

11. PIONEERITOIMINTA OLI MINULLE

- a) harrastustoimintaa
- b) järjestötoimintaa
- c) näitä molempia
- d) en näe eroa järjestötoiminnan ja muun harrastustoiminnan välillä

12. HARRASTIN MUUTAKIN SAMANAIKAISESTI PIONEERITOIMINNAN KANSSA (KYLLÄ / EI)
13. KAIKILLE HARRASTUKSILLE OLI RIITTÄVÄSTI AIKAA (KYLLÄ / EI)
14. JÄIN PIONEERITOIMINNASTA POIS KOSKA HALUSIN PANOSTAA TOISEEN HARRASTUKSEEN
- ei
 - kyllä, minkälaiseen harrastukseen?
15. TÄLLÄ HETKELLÄ VAPAA-AJAN VIETTOONI KUULUU..

OSIO 5 JÄRJESTÖ

16. OSALLISTUIN JÄRJESTÖN APUOHJAAJA- TAI OHJAAJAKOULUTUKSEEN (KYLLÄ / EI)
17. TOIMIN APUOHJAAJANA TAI OHJAAJANA PIONEERITAPAHTUMISSA (KYLLÄ / EI)

KYLLÄ - vastaa myös seuraaviin:

- miten kauan toimit ohjaajatehtävissä?
- missä tehtävissä toimit, leirillä, kerhossa...
- saitko koulutuksesta apua käytännön ohjaustehtäviin? kyllä, minkälaista apua?
en, olisin halunnut enemmän..

EI - valitse alla olevista sinulle sopiva vaihtoehto:

- en saanut tietoa koulutuksista
- en ollut kiinnostunut koulutuksesta / en ollut kiinnostunut ohjaajana toimimisesta
- kurssit järjestettiin liian pitkän matkan päässä
- joku muu syy, miksi et osallistunut koulutuksiin / ohjaajana toimimiseen

18. TOIMINNAN SUUNNITTELUSSA SAIN ITSE OLLA OSALLISENA (KYLLÄ / EI)

KYLLÄ - kerro minkälaisen toiminnan suunnitteluun otit osaa, esim. leirin sisällön tai kerhon toimintaan.

EI - mikä esti mahdollisuutesi suunnitella toimintaa?

19. SDPL RY:N ARVOT VAIKUTTIVAT KOHDALLANI TOIMINNASTA POIS JÄÄMISEEN? (KYLLÄ / EI)

KYLLÄ - valitse sopiva vaihtoehto:

- en kokenut järjestön arvoja itselleni sopivaksi
- järjestö oli liian poliittinen
- järjestö ei ollut tarpeeksi poliittinen
- joku muu tekijä liittyen arvoihin,...

20. MUKAVINTA JA PARASTA TOIMINTAA PIONEEREISSA OLII MIELESTÄNI...

21. LISÄÄ OLISIN HALUNNUT TOIMINTAA, JOSSA..

22. TOIMINNASSA OLII LIIKAA TAI HUONOA..

23. TAPAHTUMIA OLII SOPIVAN USEIN / LIIAN USEIN / LIIAN HARVOIN

24. AIKUISET OHJAAJAT OLIVAT MIELESTÄNI..

25. TOIMINTAAN OSALLISTUMINEN OLII MIELESTÄNI KALLISTA? (KYLLÄ / EI)

26. HAUSKIN MUISTONI PINSKUTOIMINNASTA

27. AION VIELÄ PALATA JÄRJESTÖN TOIMINTAAN UUELLEEN MUKAAN

- kyllä, miksi?
- ehkä, jos...
- en, miksi?

Mikä edellä olevista osioista vaikutti mielestäsi eniten toiminnasta pois jäämiseen sinun kohdallasi:

1. Opiskelu
2. Perhe
3. Ystäväpiiri
4. Järjestö
5. Harrastukset

VAPAA OSIO

Tähän voit kirjata vapaasti omat kommenttisi mitä kysymysten aikana nousi esiin tai kysymyksistä jäi puuttumaan.

Kiitos osallisuudestasi!